

તંત્રી

ચી મ ન લા લ ગો ક જ દા સ શા હ

વર્ષ ૬

ક્રમાંક ૬૭

અંક ૭

GY
NA-K
32-00
7620
8

णमो त्थु णं भगवओ महावीरस्स

सिरि रायनयरमज्जे, संमीलिय सव्वसाहुसंमइयं ।

पत्तं मासियमेयं, भव्वाणं मग्गयं विसयं ॥ १ ॥

श्री जैन सत्य प्रकाश

(मासिक पत्र)

वर्ष ६]

कुमांक ६७

[अंक ७

विक्रम संवत् १९८७ :

वीर संवत् २४६७ :

ईस्वीसन १९४१

श्रावण वदि २ :

शनिवार :

भार्य १५

वि-प-य-ह-र्श-न

१ साधारण जिनस्तव	: मु. म. श्री. कीर्तिविजयजी	: २६१
२ सभितिने सहायता	: तंत्रीस्थानेथी	: २६२
३ परमसुख-द्वारिचिका	: मु. म. श्री. जयन्तविजयजी	: २६५
४ डेटलांक अतिदासिक पद्यो	: मु. म. श्री. अंतिसागर	: २६८
५ विकानेरके कुछ प्रतिमालेख	: श्री. हजारोमलजी बांठिया	: २७३
६ पद्मपुराणकी उत्पत्ति	: मु. म. श्री. दर्शनविजयजी	: २७४
७ जैनधर्मी वीरोनां पराक्रम	: श्री. मोहनदास दी. योक्सी	: २७६
८ जैनधर्मीनां विकृत छतिदास	: मु. म. श्री. न्यायविजयजी	: २७८
९ मालपुराणा वधु लेखो	: मु. म. श्री. ज्ञानविजयजी	: २८०
१० अष्टापद महातीर्थकल्प, प्रतिष्ठानपत्तन		
कल्प, अपापापुरी कल्प	: श्री. अंजालाल प्रेमचंद शाह	: २८५
११ पापना पञ्चा	: रतिदास दीपयद देसाय	: २८८
१२ महोपाध्याय श्री यशोविजयजी	: आ. म. श्री. विजयपद्मसूरिजी	: २९३
समाचार		३००नी सामे

पूज्य मुनिराजने विज्ञप्ति

मासिक जेवरद्वे न जतां वपनसर पड़ोयाडी शकाय ते भाटे हरेक अंग्रेज
महिनानी १३मी तारीख पड़ेलां पोतानु सरनामुं लप्पी जल्लापवानी पूज्य
मुनिराजने विज्ञप्ति करीये छीये.

ल वा न म

वार्षिक-ये रुपिया

★

छुटके अंक-त्रालु आना

मुद्रक : ककलमार्ठ रवणसाह केठारी प्रकाशक-श्रीमनदास जोडणदास शाह

प्रकाशनस्थान : श्री जैनधर्मी सत्यप्रकाशक सभिति कार्यालय,

जेशिंगलाहनी वाडी, धीकांटा रोड, अमदावाद.

मुद्रण स्थान : सुभाष प्रिन्टरी, सदापोस कोस रोड, अमदावाद

। बीराय नीत्यं नमः ।

श्री जैनसत्पात्रकाश

[૧૫૧ ૬ ... ... ૬૭ .... અંક ૭]

શ્રીમુનિસુન્દરસૂરિ-વિરચિત

સાધારણજિનસ્તવ

સંગ્રાહક—મુનિરાજ શ્રી કીર્તિવિજયજી

(૧)

જય શ્રીજિન કલ્યાણ-ચણીપલ્લવનાંબુદ ! ।
મુનીન્દ્રહૃદયામ્બોજ-વિલાસવરણટ્પદ ! ॥

(૨)

તથ નાથ ! પદ્મન્દ્ર-સપર્યારસિકા જનાઃ ।
સર્વસમ્પત્સુખશ્રીભિ-વિલસન્તિ સદોદ્યાઃ ॥

(૩)

નૃલોકે ચક્રિતાયા યાઃ, સ્વલોકે ચેન્દ્રતાદયઃ ।
શિવેઽનન્તસુખાચાસ્તા-સ્તથ ભક્તિવશાઃ શ્રિયઃ ॥

(૪)

સર્વશ્રેયઃશ્રિયાં મૂલં, દધદ્ ધર્મે સમગ્રચિત્ ! ।
યોગક્ષેમકરો નાથ !, ત્વમેવ જગતામસિ ॥

(૫)

ત્વમેવ શરણં બંધુ-સ્ત્વમેવ મમ દેવતા ।
તન્માં પાહિ ભવાત્ તાત !, કુરુ શ્રેયઃ સુખાસ્પદમ્ ॥

નોંધ-આ સ્તવ અવચૂરિ સહિત એક હસ્તલિખિત પ્રતમાંથી મળ્યું છે. સ્તવ સ્વયં બહુ જ સરળ હોવાથી એની અવચૂરિ અહીં નથી આપી. એ હસ્તલિખિત પ્રતના છેડે આ પ્રમાણે પુષ્પિકા આપી છે-“इति श्रीतपागच्छाधिराज-श्रीमुनि-सुन्दरसूरिविरचितसाधारणजिनस्तवावचूरिविहिता पं. कनककुशलगणिना प्रथमपाठिसंस्मरणायेति भद्रम् ।-આ ઉપરથી એમ ૨૫૪ સમગ્ર શ્લોક છે કે મૂળ સ્તવના કર્તા શ્રી મુનિસુન્દરસૂરિ છે અને અવચૂરિના કર્તા શ્રી કનકકુશલગણિ છે.

સમિતિને સહાયતા

[તંત્રીસ્થાનેથી]

“ ધર્મ ઉપર થતા આક્ષેપોને અંગે ”
(મુનિસંમેલનનો ઠરાવ હસમો)

“આપણા પરમ પવિત્ર પૂજ્ય શાસ્ત્રો તથા તીર્થાદિ ઉપર થતા આક્ષેપોના સમાધાનને અંગે (૧) આચાર્ય મહારાજ શ્રીમત્ સાગરાનંદસૂરિજી (૨) આચાર્ય મહારાજ શ્રીમદ્ વિજયલઘ્નિસૂરિજી (૩) પંન્યાસજી મહારાજ શ્રીલાવણ્ય વિજયજી (વર્તમાનમાં આચાર્ય મહારાજ શ્રી વિજયલાવણ્ય સૂરિજી) (૪) મુનિરાજ શ્રી વિદ્યાવિજયજી (૫) મુનિરાજ શ્રી હર્શનવિજયજીનો મંડળી નીમી છે. તે મંડળીએ તે કાર્ય, નિયમાવલી તૈયાર કરી, શરૂ કરવું અને બીજા સર્વ સાધુઓએ એ બાબતમાં યોગ્ય મદદ જરૂર કરવી. તેમજ એ મંડળીને જોઈતી સહાય આપવા શ્રાવકોને પણ પ્રેરણા અને ઉપદેશ આપવો.”

સં. ૧૯૯૦માં અમદાવાદમાં મળેલ અખિલ ભારતવર્ષીય જૈન શ્વેતાંબર મૂર્તિપૂજક મુનિસંમેલને જૈનધર્મ ઉપર થતા આક્ષેપોના જવાબ આપવા માટે ઉપર મુજબ હસમો ઠરાવ પસાર કયો અને તે ઠરાવ અનુસાર શ્રી જૈનધર્મ સત્યપ્રકાશક સમિતિની સ્થાપના થયા પછી ‘શ્રી જૈન સત્ય પ્રકાશ’ નામક માસિક પત્ર પ્રગટ કરવાનો નિર્ણય કરવામાં આવ્યો એ વાતને છ વર્ષ વીતી ગયાં.

ન્યારે સમિતિ તરફથી ‘શ્રી જૈન સત્ય પ્રકાશ’ માસિકપત્ર પ્રગટ કરવાનો નિર્ણય કરવામાં આવ્યો ત્યારે માસિક પ્રગટ કરવા અંગે તેમજ સમિતિનું

અંક ૭]

સમિતિને સહાયતા

[૨૬૩]

કાર્યાલય ચાલુ રાખવા અંગે જે ખર્ચ થાય તેની વ્યવસ્થા કરવાની વિચારણા કરવામાં આવી હતી. અને આ વિચારણાના અંતે દર વર્ષે જે કંઈ ખર્ચ થાય તેને પહેાંચી વળવા માટે અમુક અમુક સહગૃહસ્થો તરફથી વાર્ષિક અમુક રકમની મદદ મળતી રહે એવાં વચનો મેળવવામાં આવ્યાં હતાં. આ વચનો પાંચ વર્ષ માટેની મદદનાં હતાં.

આ રીતે મુનિસમ્મેલનનો ઉપલો ઉરાવ ધ્યાનમાં રાખીને જીદાજીદા પૂજ્ય મુનિમહારાજોએ સમિતિને આર્થિક સહાયતા કરવાનો ઉપદેશ આપવાની તેમજ માસિક માટે લેખો વગેરે મોકલવાની કૃપા કરીને અમને જે સહકાર આપ્યો છે તેની અમે સહર્ષ નોંધ લઈએ છીએ.

પૂજ્ય મુનિસમુદાયના ઉપદેશથી પાંચ વર્ષની મદદનાં જે વચન મળ્યાં હતાં તે પ્રમાણે પાંચ વર્ષ સુધી સમિતિ તેમજ માસિકનું કામ ચાલતું રહ્યું. સં. ૧૯૯૬ના શ્રાવણ માસમાં માસિકનાં પાંચ વર્ષ પૂરાં થવાની સાથે સાથે આ મદદનાં વચનો પણ પૂરાં થતાં હતાં, એટલે આગળ કામ ચાલુ રાખવા માટે ખર્ચની શી વ્યવસ્થા કરવી એ પ્રશ્ન આવી ઊભો રહ્યો. કેમકે ‘શ્રી જૈન સત્ય પ્રકાશ’ના માત્ર એ રૂપિયા જેટલા વાર્ષિક લવાજમમાંથી સમિતિ તેમજ માસિકના ખર્ચને પહેાંચી વળવું કેઈ રીતે શક્ય ન હતું; આગળ કામ ચાલુ રાખવું હોય તો અમારે બીજી મદદ મેળવવી જરૂરી હતી. એટલે હવે પછીના સમય માટે જૈન ગૃહસ્થો તથા સંસ્થાઓ નીચે જણાવેલા માર્ગમાંથી ગમે તે માર્ગે સમિતિને મદદ કરી શકે એવો નિર્ણય કરવામાં આવ્યો છે :—

- [૧] પાંચ વર્ષ સુધી દર વર્ષે ૧૦૦, ૨૦૦ કે ૪૦૦ જેવી મોટી રકમની મદદ આપીને સમિતિના સંરક્ષક તરીકે નામ નોંધાવીને. (જેમના તરફથી ઓછામાં ઓછી પાંચસો રૂપિયાની મદદ મળશે તેમને સંરક્ષક ગણાવામાં આવશે.)
- [૨] એકી સાથે ૧૦૦, ૨૦૦ જેવી મોટી રકમની મદદ આપીને સમિતિના દાતા તરીકે નામ નોંધાવીને. (જેમના તરફથી ઓછામાં ઓછી એકસો રૂપિયાની મદદ મળશે તેમને દાતા ગણાવામાં આવશે.)

[૨૬૪]

શ્રી જૈન સત્ય પ્રકાશ

[વર્ષ ૬]

[૩] એકી સાથે એકાવન રૂપિયાની મદદ આપીને સમિતિના સહાયક સભ્ય તરીકે નામ નોંધાવીને.

[૪] પાંચ વર્ષ માટે દર વર્ષે અગિયાર રૂપિયાની મદદ આપીને સમિતિના સહાયક સભ્ય તરીકે નામ નોંધાવીને.

આમાંથી ગમે તે માર્ગે મદદ કરનારને ‘શ્રી જૈન સત્ય પ્રકાશ’ માસિક હમેશ માટે લેટ મોકલવામાં આવશે.

અમને આશા છે કે મુનિસમ્મેલનના સંભારણારૂપ આ સમિતિ તેમજ માસિકને ચાલુ રાખવા માટે ઉદાર જૈન ગૃહસ્થો આમાંથી ગમે તે એક રીતે અવશ્ય મદદ કરશે. તેમજ મુનિસમ્મેલનનો ઠરાવ યાદ કરીને સૌ પૂજ્ય મુનિમહારાજો સમિતિ માટે અવસરે ઉપદેશ આપવાની અવશ્ય કૃપા કરશે.

શ્રી જૈનધર્મ સત્યપ્રકાશક સમિતિ
જેશિંગભાઈની વાડી, ઘીકાંટા, અમદાવાદ.

નોંધ:-સમિતિને ગયાં પાંચ વર્ષ દરમિયાન જે મદદ મળી છે તેમજ ઉપરની નવી વ્યવસ્થા પ્રમાણે જે મદદ મળી છે તે તેમજ પાંચ વર્ષનો હિસાબ ‘શ્રી જૈન સત્ય પ્રકાશ’ના આવતા અંકમાં પ્રગટ કરવામાં આવશે.

આપ બીજી કોઈ રીતે મદદ ન કરી શકો તો છેવટે માત્ર બે રૂપિયાનું વાર્ષિક લવાજમ ભરીને ‘શ્રી જૈન સત્ય પ્રકાશ’ના ગ્રાહક તો જરૂર બનશો અને આપ પોતે ગ્રાહક હો તો બીજાને ગ્રાહક બનવાની પ્રેરણા કરશો !

આગામી અંક

કેટલાંક અગત્યનાં કામકાજ અંગે “શ્રી જૈન સત્ય પ્રકાશ”નો આગામી અંક ચૈત્ર મહિનાના બદલે ચૈત્ર-વૈશાખના સંયુક્ત અંકરૂપે વૈશાખ મહિનામાં પ્રગટ થશે.

વચ.

શ્રીજિનમ્ભાચાર્યવિરચિતા

પરમસુખ-દ્વાત્રિંશિકા

સંગ્રાહક - મુનિરાજ શ્રીજયન્તવિજયજી

આપણા પૂજ્ય પૂવાચાર્યોએ આત્માને અનુલક્ષીને અથવા તેના જિનેશ્વરદેવ આદિને અનુલક્ષીને બનાવેલ સ્તુતિ સ્તોત્ર આદિની થોડાંધ કૃતિઓ જૈન સાહિત્યમાં મળી આવે છે. ખરતરગચ્છીય શ્રી જિનમ્ભાચાર્યકૃત આવી જ એક કૃતિ મળી આવી છે તે અહીં રજૂ કરું છું. ૩૨ અનુષ્ટુપ શ્લોકબદ્ધ આ કૃતિ આત્મલક્ષી હોઈને એકાંતમાં એનું સ્મરણ મનુષ્યના આત્મભાવને બંધત કરીને શાંતિ આપે તેવું છે.

ધર્માધર્માન્તરં મત્વા જીવાજીવાદિતત્ત્વષિત્ ।
જ્ઞાસ્યસિ ત્વં યદાઽઽત્માનં તદા તે પરમં સુખમ્ ॥ ૧ ॥
યદા દિસાં પરિત્યજ્ય કૃપાલુસ્ત્વં ભવિષ્યસિ ।
મેશ્વાદિભાષનાભાવ્યસ્તદા તે પરમં સુખમ્ ॥ ૨ ॥
ન ભાષસે મૃષા ભાષાં વિશ્વવિશ્વાસઘાતિનીમ્ ।
સત્યં વક્ષ્યસિ સૌહિત્યં તદા તે પરમં સુખમ્ ॥ ૩ ॥
પરપીઢાં પરિજ્ઞાય યદાઽદત્તં ન લાસ્યસિ ।
પરાર્થં દ્વિ પરાર્થાય તદા તે પરમં સુખમ્ ॥ ૪ ॥
યદા સદ્ધર્મમથનાન્મૈથુનાત્ ત્વં વિરજ્યસિ ।
બ્રહ્મવ્રતરતો નિત્યં તદા તે પરમં સુખમ્ ॥ ૫ ॥
યદાઽમૃચ્છીં વિધાયોચ્ચૈર્ધન-ધાન્યાદિવસ્તુષુ ।
પરિગ્રહગ્રહાન્મુક્તસ્તદા તે પરમં સુખમ્ ॥ ૬ ॥
સ્વરે શ્રવ્યે ચ વીણાદૌ ચરોષ્ટ્રીણાં ચ દુઃશ્રવે ।
યદા સમમનોવૃત્તિસ્તદા તે પરમં સુખમ્ ॥ ૭ ॥
દૃષ્ટેઽનિષ્ટે યદા દૃષ્ટે વસ્તુનિ ન્યસ્તશસ્તધીઃ ।
પ્રીત્યપ્રીતિવિમુક્તોઽસિ તદા તે પરમં સુખમ્ ॥ ૮ ॥
ઘ્રાણદેશમનુપ્રાપ્તે યદા ગન્ધે શુભાશુભે ।
રાગ-દ્વેષૌ ન ચેત્ તત્ર તદા તે પરમં સુખમ્ ॥ ૯ ॥
યદા મનોજ્ઞમાહારં યદા તસ્ય ચિલ્લક્ષણમ્ ।
સમાસાષ તયોઃ સામ્યં તદા તે પરમં સુખમ્ ॥ ૧૦ ॥

[२६६]

श्री जैन सत्य प्रकाश

[५५६]

- सुख-दुःखात्मके स्पर्शे समायाते सजो यदा ।
 भविष्यसि भवाभावी तदा ते परमं सुखम् ॥ ११ ॥
 मुक्त्वा क्रोधं विरोधं च सर्वसन्तापकारकम् ।
 यदा शमसुधासिक्तस्तदा ते परमं सुखम् ॥ १२ ॥
 मृदुत्वेनैव मानाद्रि यदा चूर्णीकरिष्यसि ।
 मत्वा तृणमिवात्मानं तदा ते परमं सुखम् ॥ १३ ॥
 यदा मायामिमां मुक्त्वा परषध्वकतां पराम् ।
 विधास्यस्यार्जवं वर्यं तदा ते परमं सुखम् ॥ १४ ॥
 यदा निरीहतानावा लोभाम्भोधिं तरिष्यसि ।
 सन्तोषपोषपुष्टः सन् तदा ते परमं सुखम् ॥ १५ ॥
 कषायविषयाक्रान्तं भ्रमत् स्वान्तमनारतम् ।
 यदाऽऽत्मारामविश्रान्तं तदा ते परमं सुखम् ॥ १६ ॥
 यदा गर्वान्वितां व्यर्थी विमुच्य विकथां कथाम् ।
 वचोगुप्त्याऽथ गुप्तोऽसि तदा ते परमं सुखम् ॥ १७ ॥
 अङ्गोपाङ्गानि डिम्भानां कूर्मवत् संवृतेन्द्रियः ।
 यदा त्वं कायगुप्तोऽसि तदा ते परमं सुखम् ॥ १८ ॥
 निर्वास्यसि घनं धोरं रागोरगमहाविषम् ।
 यदा सदागमाभ्यासात् तदा ते परमं सुखम् ॥ १९ ॥
 यदा कृपाकृपाणेन द्वेषं द्वेषं विनाऽपि हि ।
 हनिष्यसि सुखान्वेषी तदा ते परमं सुखम् ॥ २० ॥
 यदा मोहमयीं निग्रां ध्रुवं विभ्रावयिष्यसि ।
 अस्ततन्द्रः सदा भद्रस्तदा ते परमं सुखम् ॥ २१ ॥
 प्रमादं परिहृत्याऽऽशु यदा सद्धर्मकर्मणि ।
 समुद्यतोऽसि निश्शङ्कस्तदा ते परमं सुखम् ॥ २२ ॥
 यदा कामं प्रकामं तु निराकृत्य विवेकतः ।
 शुद्धध्यानधनोऽसि त्वं तदा ते परमं सुखम् ॥ २३ ॥
 यदा मित्रेऽथवाऽमित्रे स्तुति-निन्दां विधातरि ।
 समानं मानसं तत्र तदा ते परमं सुखम् ॥ २४ ॥
 यदा हर्षं विषादं च करिष्यसि कदाऽपि न ।
 सुखे दुःखे समायाते तदा ते परमं सुखम् ॥ २५ ॥
 लाभालाभे सुखे दुःखे जीविते मरणे तथा ।
 औदासीन्यं यदा ते स्यात् तदा ते परमं सुखम् ॥ २६ ॥

અંક ૭]

પરમસુખદ્વાત્રિશિકા

[૨૬૭]

યદા યાસ્યસિ નિષ્કર્મા સાધુધર્મધુરીણતામ્ ।
 નિર્વાણપદસંલીનસ્તદા તે પરમં સુખમ્ ॥ ૨૭ ॥
 નિર્મમો નિરહક્કારો નિરાકારં યદા સ્વયમ્ ।
 આત્માનં ધ્યાસ્યસિ ધ્યેયં તદા તે પરમં સુખમ્ ॥ ૨૮ ॥
 નિરશોષદોષમોક્ષાય યતિષ્યસિ યદા સદા ।
 પરાત્મગુણતાં યાતસ્તદા તે પરમં સુખમ્ ॥ ૨૯ ॥
 પોષ્યસે સુગુણગ્રામૈરાત્માનં પરમાત્મના ।
 યદા ત્વં તત્સ્વરૂપઃ સન્ તદા તે પરમં સુખમ્ ॥ ૩૦ ॥
 યદાઽઽત્મજ્ઞાનસમ્પન્નઃ પરમાનન્દનન્દિતઃ ।
 પુણ્ય-પાપધિનિર્મુક્તસ્તદા તે પરમં સુખમ્ ॥ ૩૧ ॥
 આત્મપદ્મવનં જ્ઞાનભાનુના બોધિ લબ્ધ્યસે ।
 યદા જિનપ્રભાવર્ચા તદા તે પરમં સુખમ્ ॥ ૩૨ ॥

[આ બીજીશોનો કવિતારૂપે સુંદર અને હૃદયંગમ અનુવાદ કરવામાં આવે તો બ્રહ્મા ઉપકારક થાય એમ છે.]

સુધારો

‘શ્રી જૈન સત્ય પ્રકાશ’ના ક્રમાંક ૬૫ માં છપાયેલ ‘આર ભાવના’ સંબંધમાં શ્રીમાન્ શેઠશ્રી કુંવરજી આણંદજી તરફથી નીચે મુજબ સુધારો મળ્યો છે.

‘પૂર્વાચાર્ય’ વિરચિત આર ભાવના સંબંધી સ્પષ્ટતા’

“આપના ક્રમાંક ૬૫ ના પ્રારંભમાં મૂકેલા ઉપરના મથાળાના લેખમાં આપેલા દુહા પૂર્વાચાર્ય વિરચિત નથી, પરંતુ શ્રી જ્યોત્સોમમુનિકૃત આર ભાવનાના પ્રારંભમાં આપેલા દુહાઓ બરાબર અક્ષરશઃ છે. એ ભાવના આપણા સમુદાયમાં બહુ પ્રચલિત છે. સદરહુ આર ભાવનાના દુહામાં નીચે પ્રમાણે અશુદ્ધિ પણ થઈ છે.

દુહા	અશુદ્ધ	શુદ્ધ	દુહા	અશુદ્ધ	શુદ્ધ	દુહા	અશુદ્ધ	શુદ્ધ
૨	અનિત્ય	અન્યત્ર	૧૪	મોહવસુ	મોહવશે	૨૦	વલિ	વળી
૪	ન્યુ	જી	૧૪	ધંદ્રી	ધંદ્રિય	૨૧	તયા	તર્યા
૭	લપ્	લીયે	૧૫	સકૃત	સુકૃત	૨૩	અવિલોક	અવિલોપ
૮	શરણુ	શરણો	૧૫	માલસ	માલ સવી	૨૩	પરમાન	પરમાનંદ
૧૦	દુઃખ જે	જે દુઃખ	૧૫	તનુગોતહરી	તનુગોતહરે	૨૩	સુલોક	સૌપ
૧૧	ગલકાંસ	ગળાપાસ	૧૬	કજ	કલણ	૨૫	રમણ	રચણ
૧૩	તવ (ન જોષ્યે)		૧૭	રયું	શું	૨૬	ભોજનનલગણુ	પછી
૧૩	ઝલકંત	જળકાંત	૧૯	પખાલને	પખાળીને			‘૧૭૦૬’
						૨૯	શુચિ (અશાઠ માસ)	

કેટલાંક ઐતિહાસિક પદો

સંગ્રાહક—મુનિરાજ શ્રી કાંતિસાગરજી

[ગતાંકથી પૂર્ણ]

આ માસિકના ગત અંકમાં જે ઐતિહાસિક પદો અંગે વિચારણા કરી હતી, તે મૂળ પદો આ પ્રમાણે છે.

શ્રી ગજસાગરસૂરિ—ગીત

- શ્રી ગજસાગરસૂરિસર ચંગા, ગજગતિ સુમતિ ગુપતિ સુરંગા;
શ્રુતસાગર પરવાર....રંગા, જિનગિરથી આવી શ્રુતગંગા. (૧)
- ધરમ મરમ વરમ સુસંગા, આ જ જનમ જેણે જીત અનંગા;
તપતે જિહાં તુલ્ય પતંગા, ગૌરવરણ ચારિત્ર ચંગા. (૨)
- પાલિસંયમ સંપત દસ ભંગા, અપર મત ભારંક વિહંગા;
ખેલિ અંગ ઉપાંગ તૂરંગા, પાપ કરમથી ન તીન સંગા. (૩)

(ચાલિ)

- તૂરેન તિન સંગા ગન્યાન સુરંગા ચાંપસી કુલિચંદ,
કમલ્લાનંદન પાપ નિકંદન વાણી અમૃત કંદ;
વાણી અતિસારી સુણતાં સુખકારી સુણતાં અતિ આનંદ,
બ હુ ઉ પ ગા રી જેમ નેમિનાથ જિણંદ. (૪)
- શ્રી ગજસાગરસૂરિસર સારા પાટણ નયરહુ અવતારા;
સોલખૃડોતરિ અણુગારા હુઆ પંચ મહાવ્રત ધારા. (૫)
- સોલ ચુવીસી જાપિ ભારા ઉછવ કીધા અતિ વિસ્તારા;
ભગ્ય જીવને તારણ હારા જણુજણુ આવિ પૂછણુ હારા,
દિનદિન જ્ઞાન દીર્ઘ ઉદારા. (૬)

- તૂરે જ્ઞાનઉદારા સંયમ પાલિ પંચાચાર,
શુદ્ધ આચારી જોડે વિચારી આગમઅરથ વિચાર;
મુનિ જનનિ તારિ પાર ઉતારિ આપિ સંયમ સાર,
જિહાં અહિણુ તારાચંદ ઉદારા તિહાં એ ગુરુનું આધાર. (૭)

(કલસલુ)

- શ્રી ગજસાગરસૂરિભૂરિભયભાવકિ ટાલિ,
શ્રી ગજસાગરસૂરિ પૂરિ સંયમજલિ માહાલિ;

અંક ૭]

કેટલાંક ઐતિહાસિક પદો

[૨૩૯]

શ્રી ગજસાગરસૂરિ સૂરપણિ સંયમ પાલી,
 શ્રી ગજસાગરસૂરિ આય શ્રીપવંશ અનુઆલિ,
 અંચલગચ્છમહિમા અધિક શ્રીમતિસાગરસીસ જયુ;
 શ્રી પૂણ્યરત્નસૂરિ^૧ વીનવિ પૂજ્યવાંદી આણુંદ ભયું (૮)

વિજયદેવસૂરિ—ગીતો

[૧]

શ્રી વિજયદેવસૂરીસર વંદુ; નિલવટ સોહિ સારદ ચંદુ; (આંચલી)
 કમલ વદન અખીઆં આણીઆલી; ભમહ જુગલ અતિશ્યામ વિશાલી. (૧)
 દંતપંતિ હીરા સમ સોહિ; વિદ્રમ અધર દેખી જન મોહિ. શ્રીં (૨)
 સાહ ચિરા કુલિ એ અવતંસ; રૂપાં કૂખિ સરોવર હંસ. શ્રીં (૩)
 કનક વરન જસ કાયા હીપિ; દુર્જય મયણ મહારિયુ છપિ. શ્રીં (૪)
 સકલસૂરિ સિર તિલક સમાન; કુમતિ ઘૂષ નિવારણુ ભાણુ. શ્રીં (૫)
 ઉપસમ રસ કરી એ ગુરુ ભરીઉ; સકલશાસ્ત્ર તણું એ દરીઉ. શ્રીં (૬)
 હીરવિજયસૂરી પાટિ પ્રભાકર; અગુ અભિનવુ એહ દિવાકર. શ્રીં (૭)
 વિજયવિમલ પંડિતનું સીસ, વિદ્યાવિમલ મુનિ દીએ આસીસ. શ્રીં (૮)

[૨]

આસાઉરી (રાગ)

સદ્ગુરુસું મોરું મન મોહું, જિઉં અખીઆ મેહ રે;
 વિજયસેન સૂરીસર યુણતાં, પુલકિત ભઈ હમ દેહ રે. સદ્ગુરુ. (૧)
 ભવિજન કમલ વિકાસન દિનમણિ, પ્રગટુ એ ગચ્છરાય રે;
 વિજયસેનસૂરિ સૂરિ સવાઈ, નામિ નવનિધિ થાય રે. સદ્ગુરુ. (૨)
 શશિસમ સોમ વદન ગુરુજનું, નિલવટ હીપિ દિણિંદ રે;
 કમલ તણી પરિ વિકસિત લોઅણુ, રસના અમીઅકુ કંદ રે. સદ્ગુરુ. (૨)
 પંચમહાવ્રત નિરમલ ધારક, પાલક જીવ પટ કાય રે.
 કોથ માન મદ માયા મચ્છર, તિ જીતા મુનિરાય રે. સદ્ગુરુ (૪)
 સાહ કેમા કુલ મં(દિર) હીપક, કોડાં કુખિ હંસ રે;
 આગમ શાસ્ત્ર અહુત પઠીનિ, હીપાવુ (ઉ?)સ વંસ રે. સદ્ગુરુ. (૫)

૧ આ પુણ્યરત્નસૂરિએ બનાવેલાં અન્ય કવિતો મારા સંગ્રહમાં છે, જે યથાવકાશ પ્રગટ કરવા ભાવના છે.

[૨૭૦]

શ્રી જૈન સત્ય પ્રકાશ

[વર્ષ ૬]

હીરવિજયસૂરિ પાટિ ઉદ્યોતક, વિજયસેન સૂરીંદ રે;
તસગચ્છ મંડન પંડિત રંજન, વિજયવિમલ મુણિંદ રે. સદ્ગુરુ. (૬)
તસ પદ કમલ વિમલ રસ સુંદર, જિઉ લીણું લમર અપાર રે;
વિદ્યાવિમલ કહિ એ ગુરુ સેવું, જિમ હુઈ જયજયકાર રે. સદ્ગુરુ. (૬)

વિજયક્ષમાસૂરિ—સ્વાધ્યાયો

[૧]

(સુંદર સોભાગી હો સદ્ગુરુ સેવીઈજી—એ દેશી, માડની)

વિનતિ અવધારો પધારો પધારો દક્ષિણ દેશમાંજી, શ્રી વિજયક્ષમા સૂરીંદ;
દેવ જીહારો હો વંદાવો શ્રી સંઘનઈ જી, હેજ ધરો મુણિંદ. વિનતિ૦ (૧)
પાલી નયરઈ હો પૂજ્યજી જનમિયાજી, મહિયલ સુકુટ સમાન;
સાહ ચતુરા કુલગગને દિનમણિજી, ચતુરંગદે ઉચરિ નિધાન. વિનતિ૦ (૨)
બાલપણથી હો બહુ બુદ્ધિઈં ભર્યોજી, ગુણમણિ કેરો ભંડાર;
જિંહું બંધવ સાથઈં હો સંયમ આદર્યોજી, મેદહી ધનપરિવાર. વિનતિ૦ (૩)
ગુરુ ગુણરંજી હો પૂજ્યજી પાટઈં ઠંબ્યાજી, સોંપ્યો નિજ ગચ્છ ભાર;
ચંદતાણી પરઈં દિનદિન ચઢતી કલાજી, તપગચ્છનો સિણુગાર. વિનતિ૦ (૪)
મહિમા ગુણઈં કરી મહિયલ દીપતોજી, જિમ ગ્રહગણમાંહિ ચંદ;
વાંકા વાદી હો સહુ આવી નમ્યાજી, સેવઈં ચરણ અરવિંદ. વિનતિ૦ (૫)
દક્ષિણ દેશઈં હો તીરથ છઈં ઘણાંજી, યાત્રા કરો પ્રભુ તાસ;
બર્હાનપુરી હો શ્રી સંઘ વિનવઈંજી, સફલ કરો નિજ આસ. વિનતિ૦ (૬)
વિજયરત્નસૂરિ પાટિ સોહતા જી, પ્રતપો જિહાં રવિચંદ;
દરિશન દીજ્યઈં હો પૂજ્યજી વિહરતાજી, ગુલાબ નમઈં આણુંદ. વિનતિ૦ (૭)

[૨]

વિજયરત્નસૂરિ પટધરં, રંગઈં રૂઆડો હો વાણી વિસ્તાર કે;
સુંદર રૂપ સુહામણી, કુલશુદ્ધ હો ઉસવાલ વિશાલ કે
સહેલી ગચ્છપતિ વંદઈં. (આંકણી) (૧)

ઉદ્યાપુર વર નયરમાં, તિહાં રાજિયો હો રાણો સંગ્રામ વીર કે;
સંવત સતર તિહોત્તરઈં, શ્રી સંઘઈં હો વિનવ્યો ગુરુ ધીર કે. સહે૦ (૨)
ભાદ્રવ સુદિ અષ્ટમી દિનઈં, પદ થાપ્યો હો ગણનઈં આધાર કે;
શાંતિ ગુણે કરી દીપતો, શીલઈં જેહવો હો જાંબૂ ગણધાર કે. સહે૦ (૩)

અંક ૭]

કેરલાંક ઐતિહાસિક પદ્યો

[૨૭૧]

મુઝ મન મોહ્યો ખિમા ગુણુઈ, મન મોહ્યો હો જિમ ચંદ ચકોર કે;
 દરિશન દેખી દિલ ઈયો, જિમ નિરખી હો મેહાનઈ મોર કે. સહે૦ (૪)
 માતા ચતુરંગ જાણુઈ, જિનઈ જાયો હો તપગચ્છપ્રતિપાલ કે;
 સાહ ચતુરા પરિ ચંદ્રમા, વધાયો હો અભિભરિ મોતી થાલ કે. સહે૦ (૫)
 ગુણુ છત્રીસઈ સૂરિના, તિણુઈ પ્રગટયો હો મહાવ્રતધાર કે;
 આસ્થા પૂરવો સંઘની, રૂપો હો સમકિત શિરદાર કે. સહે૦ (૬)
 વિજયક્ષમાસૂરિ જગ જયો, ચિરંજીવો હો ગુરૂ કોડિ વરીસ કે;
 પંડિત મુંદરચંદનો, કર જોડી હો દીધ આશીશ કે. સહે૦ (૭)

શ્રી જિનલાભસૂરિ—ગીતો

[૧]

(મેંદી રંગ લાગ્યો—એ દેશી)

ધન જિણુસાસન જગતમેં રે વાહડા, ધન ખરતરગચ્છ ભાગ;
 પૂજ થાંરી ધન કરણી, જ્યારે ગણપતિ થાંજિસા રે વાહડા ભરીયા જસ સોભાગ,
 ધન ધન કરણી રાજરી રે વાહડા વરણી કિણુસું જાય. પૂજ૦ (૧)
 ગંગાજલ જિમ નિરમલો રે વા૦, થાંરે શુદ્ધ આચાર પૂ૦;
 ગ્યાન તણાં દરીયાલ છો રે વા૦, કિરિયા ખાંડા ધાર પૂ૦ (૨)
 ધન તે પુર પાટણુ ભલા રે વા૦, ધન તે નગરી ગામ પૂ૦;
 ધન તે દેશ સુહામણુ રે વા૦, વસતી તે અભિરામ પૂ૦ (૩)
 પછિમ દક્ષણ પૂવર દિસે રે વા૦, ચાવો તીરથ જેહ પૂ૦;
 તિતરા સગલા વાંદને રે વા૦, પાવન કીધો દેહ પૂ૦ (૪)
 જંગમ તીરથ જેહવા રે વા૦, કહિવાઓ થેં આપ પૂ૦;
 તિણુ પૂજ થાંનું ભેટતાં રે વા૦, કિમ રહે પાપ સંતાપ પૂ૦ (૫)
 પસરી કીરતિ પૂજરી રે વા૦, પુહુતી સમુદ્રાં પાર પૂ૦;
 જિમજિમ મહેં પિણુ સાભલાં રે વા૦, તિમતિમ હરખ અપાર પૂ૦ (૬)
 તે તૌ ભવિય ન વીસરે રે વા૦, જિણુ વાંદ્યા ઈક વાર પૂ૦;
 વાણી મોહ્યા રાજવી રે વા૦, રૂપેં મોહ્યો સંસાર પૂ૦ (૭)
 પૂજ વિચરે જિણુ દેસમેં રે વા૦, માંગ્યાં વરસૈ મેહ પૂ૦;
 ઈતિ ટલેં ધરતી ફલેં રે વા૦, નવલા જાગે નેહ પૂ૦ (૮)
 સંઘ કરે ઉચ્છવ ઘણાં રે વા૦, માંન દીયે મહારાજ પૂ૦;
 કુણુ છૌ ધીજો થાં જિસૌ રે વા૦, અતિસયધારી આજ પૂ૦ (૯)

[૨૭૨]

શ્રી જૈન સત્ય પ્રકાશ

[વપ ૬]

થારે તો શ્રાવક છે ઘણાં રે વા૦, દેસ વિદેસ મઝાર પૂ૦;
 મહારે પૂજી થાંજિસા રે વા૦, અવર ન કો સંસાર પૂ૦ (૧૦)
 પૂજી થારી દિસિ તણો રે વા૦, વાજે લહર સુવાય પૂ૦;
 વહતા આવૈ વાહલા રે વા૦, સેઈ મહાનું ઘણું રે સુહાય પૂ૦ (૧૧)
 સગલા શ્રાવક શ્રાવિકા રે વા૦, અરજ કરે વિગતાય પૂ૦;
 વલણુ કરે જો ઇણુ દિસા રે વા૦, ગુરૂઆ શ્રી ગચ્છરાય પૂ૦ (૧૨)
 મહાનુ નિત ચીતારિ જપો રે વા૦, ધરિજ્યો ધરમ સનેહ પૂ૦;
 જિણુ દિસ થાનું વાંદિયાં રે વા૦, ગિણુયાં ધન દિન તેહ પૂ૦ (૧૩)
 સુખ સાતા વરતે ઇહાં રે વા૦, પૂજીને પરતાપ પૂ૦;
 ઉદય હુવૈ વલી સંધનો રે વા૦, જપજો તેહવો જાપ પૂ૦ (૧૪)
 શ્રી જિનભક્તિસૂરિસરૂ રે વા૦, થાપ્યા થાનુ પાટ પૂ૦;
 શ્રી જિનલાભસૂરીદંડ રે વા૦, થારે સદા સુખ થાટ પૂ૦ (૧૫)
 વસતો ઇણુ પરિ ભાવસું રે વા૦, દિન દિન દૈ આસીસ પૂ૦;
 પ્રતિજોધે અવિચલ સદા રે વા૦, પૂરો સંધ જગીસ પૂ૦ (૧૬)

[૨]

પૂજ પધારોજી પાટીયૈ, પુસ્તક લેજ્યો હાથ, સુગરૂ મારા રે;
 ભાવ ધરી મુંહડાગલૈ, બેઠો છે શ્રાવક સાથ, સુગરૂ મારા રે. (૧)
 વૈણુ તુમીણાં પુજી રસભર્યાં, રસભરી થારી વાણી સુગરૂ મારા રે;
 જાણે સુધારસ ઇવતર્યો, ભવિયણુ ભાગ પ્રમાણુ સુગરૂ મારા રે. (૨)
 ચીર પટંગર ઉઢણૈ, સજિ નવસિત સિણુગાર સુગરૂ મારા રે;
 રંગભર માંડી ગહુંલી, ધરિ નવ નવ પરકારે સુગરૂ મારા રે. (૩)
 પંચ સખદ પાસૈ થુરૈ, થરહરૈ ઘોર અમોલ સુગરૂ મારા રે;
 વલી પાસેં ગોરી તણાં, ગીતાંરાં રમજોલ સુગરૂ મારા રે. (૪)
 પૂજી બોલૈ ગહકતા, દેહસી ધર્મલાલ સુગરૂ મારા રે;
 ધન માંડૈ ઉંકારતી, પૂજગાજ જાણૈ આલ સુગરૂ મારા રે. (૫)
 ધૂપ ઉખેવો અગરરો, રહીય સભા મહકાય સુગરૂ મારા રે;
 જિમજિમ પૂજતણી વાણી સુંણા, તિમતિમ હરખ ભરાય સુગરૂ મારા રે. (૬)
 જિમજિમ મેહ સુણતા તાહરા, શ્રીજી વખાણુ સુગરૂ મારા રે;
 તે બીલાડા સંધ તણી, હુંસ ચઢી પરમાણુ સુગરૂ મારા રે. (૭)
 એ ગુણવંતા પૂજી, થારી કહણી રહણી સુગરૂ મારા રે;
 ઇણુ યુગ ઇણુ સમે કો નહી, સુજસઉ પાવણુહાર સુગરૂ મારા રે. (૮)
 ધન ધન ખરતરજગ્ગપતિ, શ્રી જિનલાભસૂરીદંડ સુગરૂ મારા રે;
 લલી લલી વાંદે તુમ્હ ભણી, પાઠક શ્રી રૂપચંદ સુગરૂ મારા રે. (૯)

बीकानेरके कुछ प्रतिमालेख

संग्राहक - श्री. हजारीमलजी बांठिया तथा श्री. मोहनलालजी कोचर

बीकानेरमें कोचरोंके मुहल्लेमें श्रीअमीचंदजी कोचरने वि. सं. १९६४में बनवाया हुआ श्रीविमलनाथ भगवानका एक मंदिर है। गत पर्यषणपर्वके समय हमने उस मंदिरकी मूर्तियोंके लेख उतारे थे जिनमेंके ११ प्रतिमालेख यहां प्रकाशित करते हैं, शेष फिर कभी प्रकाशित करनेकी भावना है।

धातुप्रतिमास्थ लेख

[१]। सं. १९०३ मा. वदि ५ तिथौ भृगु। श्रीराजनगरे श्रीमाली वीसा भाईचंद खेमचंद श्रीअजितनाथबिंब कारापितं प्रतिष्ठा. सूरिभिः। श्रीसागर-गच्छे भ. शांतिसागर।

[२]। सं. १९०३ माघ वद ५ भृगौ अमदावादे उश [वंशे]। वृद्धा... ...भार्या वीरकोर श्रीशांतिरायबिंब कारापितं। भ. श्रीशांतिसागरसूरिभिः प्रतिष्ठितं सागरगच्छे।

[३]। सं. १५३० वर्ष माघ वदि २ शुके श्री श्रीमाल. श्रे. करमा भा. टक्कू पुत्र जाईवा भा. नाकू पुत्र जीवा सोमा माला महाराज श्रीराज सहितेन आत्मपुण्यार्थ श्रीमुनिसुव्रतबिंब का. प्र. श्रीआगमगच्छे भ. श्रीअमर-रत्नसूरीणामुपदेशेन विधिना। छ। लहुलिवास्तव्य।

[४]। सं. १५८२ वर्ष श्रीअहम्मदनगर श्री श्रीमालज्ञातीयः व्य० कान्हा भा. करमादे सु. आणंदकेन श्रेयसे श्रीपार्श्वबिंब का।

[५]। सं. १९०३ मा. वदि ५ सुके श्री.....लघुशाखीय सा अमीचन्द श्रीशांतिनाथबिंब कारापितं तपागच्छे पं. रूपविजयगणि।

[६]। संवत् १५०३ वर्ष माघ वदि २ रवौ श्री श्रीमालज्ञातीय व्य० हेमा भार्या शाणी सुत सुरा भा. रजाई सुत श्रीरंगसहितेन स्वपितृश्रेयसे आतृवीरा नामेत श्री श्रीकुंथुनाथ वि (वि) बं कारितं श्रीनागेन्द्रगच्छे भ. श्रीहेमविमलसूरिभिः। प्रतिष्ठितं गुरुकाकर.....।

मूलनायक श्रीविमलनाथजीकी प्रतिमाका लेख

[७] ॥९०॥ संवत् १९२१ वरषे शाके १७८३ प्रवृत्तमाने शुभकारी माघमासे शुक्लपक्षे ४ दिने गुरुवारे श्री राजनगरवास्तव्य उत्सवाल ज्ञातीय वृद्ध शाखायां। शेट श्री खुशालचंद। तत्पुत्र सा वखतचंद। तत्पुत्र सा हिमाभाई। तत्पुत्र सा खेमाभाई श्रेयर्थे। श्री विमलनाथजी जिनबिंब कारापितं। श्री तपागच्छे भ. श्री शांतिसागरसूरि प्रतिष्ठितं। श्रीरस्तु। श्रीः ॥

पासकी निज बंगलीमें

[८] ॥ सं. १९१२ वर्ष मिगस [२] वदि ५ बुधवार चंद्रमिद बाई जडाव कवर.....गेवरचन्दाभ्यां कारापितं उकेशगच्छे न. (त.) भ. देवगुप्त-

[२७४]

श्री जैन सत्य प्रकाश

[५५]

सूरीणां प्रतिष्ठितं च तच्चिरं तिष्ठतु श्री श्रेयांसनाथस्य । श्री बीकानेरमें

बंगलीके मूलनायकका लेख

[९] ॥ संवत् १९८५ वर्षे शाके १७७० प्रवृत्तमाने माघमासे स्युक पंच-
वासरे श्री. भ. उपकेशगच्छे वृद्धशाखायां श्रेष्ठगोत्रे वृद्धशाखायां श्रेष्ठ गोत्रे
वेध (द) समस्त श्रीसिन्धेण श्रीश्रेयांसनाथस्य प्रतिष्ठा करापितं श्रीकवलागच्छे
भ. श्री देवगुप्तसूरिभिः । श्री ।

[१०] ॥ ९० ॥ सं. १५७६ वर्षे बोथिरागोत्रे सा जाणा पुत्र सा. केल्हणेन
भार्या कवरदे पुत्र सा. पता सा. नेना सा. जयवन सा. जगमाल सा
घडसीकादि यु. श्री. धर्मनाथ बिंबं कारितं श्री जिनहंससूरिभिः माह वदि ११।

[११] ॥ सं. १५०२ वर्षे फाल्गुन वदि २ दिने उकेशवंशे फसलागोत्रे सा.
आजडसंताने सा. पूजा भार्या पूनादे पुत्र सा लालाकेन भार्या लाखणदे पुत्र
सा छाज तोलादि सहितेन स्वपुण्यार्थं श्री शांतिनाथबिंबं कारितं प्र. श्री खरतर-
गच्छे श्रीमन् श्रीजिनसागरसूरिभिः ॥ शुभ ॥

पद्मपुराणकी उत्पत्ति

[एक दिगम्बरीय शास्त्रके सम्बन्धमें एक दिगम्बर विद्वानका मत]

लेखक—मुनिराज श्री दर्शनविजयजी

बाबू सूरजभानु वकील—देवबन्धबालेने ताः ५ अगस्त सन १९१८ में
अपनी 'पद्मपुराण समीक्षा'की भूमिका में दिगम्बर के तीन पुराणों की
उत्पत्ति के लिए लिखा है कि—

“दिगम्बर समाज में राम रावण की कथा के लिए (१) रविषेणाचार्यकृत
'पद्मपुराण' (सत्तासमय विक्रमकी नवमी शताब्दि) (२) गुणभद्राचार्यकृत
उत्तरपुराण (सत्तासमय विक्रमकी दसवीं शताब्दि) और (३) सोमसेनमुनि-
कृत रामपुराण देखनेमें आते हैं ।

“कुछ कथन भेदके साथ 'पद्मपुराण' और वाल्मीकी रामायण के प्रायः
सब ही विषय मिलते हैं, परन्तु 'महापुराण' में बहुत से विषय नहीं हैं
और जो कुछ कथन महापुराण में है उसमें और पद्मपुराण के कथन में
धरती-आकाशका अन्तर है । परन्तु इन दोनों ग्रन्थोंमें इतना भारी अन्तर
होने पर भी इनमें से किसी एकका कथन बहुत कुछ अंशों में वाल्मीकी
रामायण से जरूर मिलता है”

'पद्मपुराण' और 'महापुराण' में कई बातोंमें मतभेद है । जैसाकि—

महापुराण—रामका जन्मस्थान—वनारस, माताका नाम सुबाला ।

'पद्मपुराण'—रामलक्ष्मणकी जन्मभूमि अयोध्या, रामकी माताका नाम
कौशल्या है ।

महापुराण—सीताका जन्म रावण की रानी मन्दोदरी से हुआ, जिस

को जन्मते ही खेतमें गाड़ दी गई। इस पुराण में भामण्डलका कुछ भी जिकर नहीं है।

पद्मपुराण-जनक की रानीने ही सीता और भामण्डल के युगल को जन्म दिया, भामण्डल देवके उठा लेने के बाद राजा चन्द्रगति के यहां पला। यह भामण्डल सीतासे ब्याह करना चाहता था।

महाराजा दशरथ अयोध्याका राजा था। उसने रामलक्ष्मणको बनारसका राजपट्ट-युवराजपद दिया। रामचन्द्र बनमें गया, नारदकी करतूत से रावणने रामका रूप लेकर बनारसके जंगलसे ही सीताका हरण किया बगैरह—

पद्मपुराणमें कैकई के कहने से रामलक्ष्मण सीताको बनवास मिला, भरत अयोध्याका राजा बना, दंडकारण्यमें खर वृषणके पुत्रका बध और चन्द्रसेखाकी शिकायत के बाद खरवृषणसे युद्ध हुआ। इसी परिस्थितिमें रावणने सीताका हरण किया, यहां जटायु पक्षीका भी प्रसंग वर्णित है बगैरह—

“इसप्रकार महापुराण और पद्मपुराण इन दोनों दिगम्बर जैन ग्रन्थोंकी प्रत्येक बातमें धरतीऔर आकाशका अन्तर है, जिससे यह ही मालूम होता है कि यह दोनों ही कथन किसी तरह भी सर्वज्ञभाषित नहीं है” (पृ० १३)

“इन दोनों ही ग्रन्थोंके कथन कुछ अदलबदल कर (वाल्मीकि) रामायणसे ही लिपि गए हैं। अर्थात् वाल्मीकि रामायण की कोई बात तो पद्मपुराणमें बदली गई है और कोई महापुराण में, परन्तु शेष कथन दोनों ग्रन्थोंमें रामायणसे ही लिखा गया है। (पृ० १३) ”

“पद्म पुराणके इस कथन में जिस लौकिक ग्रन्थका जिकर है वह अति प्राचीन वाल्मीकि रामायण ही हो सकता है।” (पृ० ११)

“वाल्मीकि रामायणसे ही राम-रावणकी यह कथा जैनग्रन्थोंमें ली गई है।” (पृ० १३)

“यह बात इन दोनों ग्रन्थोंके मिल जाने से ही पैदा नहीं होती है, बल्कि कोई कोई कथन तो जैनधर्मके बिल्कुल ही खिलाफ पड़ते हैं, जैसे श्री नारद और सिद्धार्थ दो लूळक महाराजों के कृत्य, राजा सहस्ररश्मिके पिताका, जो जंघाचारण-ऋद्धिधारी मुनि थे, युद्धमें अपने बेटे के पकड़े जाने पर उसको लुड़ाने के वास्ते आना और रावणके युद्धकी प्रशंसा करके अपने बेटेको लुड़वाना आदि। इसी ही प्रकार महापुराणमें नारदको ब्रह्मचारी बताते हुए भी उसके बहुत ही खोटे कृत्यका वर्णन करना, फिर भी उसको ऋषि नारद वा मुनि नारद कहना। तो साफ ही सिद्ध कर रहा है कि हिन्दू ग्रन्थोंके ऋषि वा मुनि नारद को ही इन जैन ग्रन्थोंमें जिन लूळक वा जैन ब्रह्मचारी बनाया है। परन्तु उसके कृत्य वह ही रहने दिए और उसका भेष भी वही बताया जो हिन्दू ग्रन्थों में वर्णन किया गया है। इस ही कारण हिन्दू ग्रन्थोंके समान इन जैन ग्रन्थों में भी वह ऋषि वा मुनि ही लिखा गया है” (पृ० १३, ११)।

જૈનધર્મી વીરોનાં પરાક્રમ

લેખક:-શ્રીયુત મોહનલાલ દીપચંદ ચાક્સી

(ક્રમાંક ૬૪થી ચાલુ)

મારવાડના ભંડારીઓ—ભંડારીની અટકથી ઓળખાતો વર્ગ એ ઓશવાળ જ્ઞાતિ-માંનો એ વિભાગ છે કે જે ઘણુંખરૂં રાજ્યમાં અધિકારપદે રહ્યો હોય છે, અર્થાત્ વેપારી નહિ પણ મુસદ્દી વિભાગ છે. મારવાડી સમાજમાં આ વર્ગનું સ્થાન અતિ આગળ પડતું ગણાય છે. જોધપુરમાં આ વર્ગના લગભગ ત્રણસો કુટુંબો છે.

ભંડારીઓ પોતાને અજમેરના ચૌહાણ રાજવીઓના વંશજ જણાવે છે. જો કે વર્તમાનમાં ભંડારી કુટુંબોમાંનાં કેટલાક જયપુર અને કાનપુરમાં વસેલ હોઈ ઝવેરાતનો ધંધો કરતાં પણ દૃષ્ટિગોચર થાય છે.

રાવ લાખણુશી ઉર્ફે લક્ષ્મણસિંહ કે જેને ભંડારીઓ પોતાના મૂળ પુરુષ તરીકે લેખે છે, તેણે અજમેરની ગાદીથી છુટા પડી નાંડોલમાં પોતાની આગવી ગાદી સ્થાપી હતી. શોધખોળ ખાતા તરફથી ટુંકમાં જે વિગતો પ્રગટ કરવામાં આવી છે તે ઉપરથી ચૌહાણ વંશી રાજાઓએ અને તેમની રાણીઓએ જૈન દેવાલયોને જુદા જુદા પ્રસંગે આપેલી ભેટો અને અમુક પ્રકારની છુટો યા હક્કોની સારા પ્રમાણમાં નોંધ મળી આવે છે. એ ઉપરથી એક સમયે મારવાડમાં રાજ્ય કરતા વંશ પર જૈનધર્મની કેટલી બધી મહત્ત્વની લાગવગ હતી તેનો ખ્યાલ આવે છે. ચૌહાણ યાને ચાહમાણ વંશમાં સર્વ શ્રેષ્ઠ ખ્યાતિ વરેલ અગ્રણી તરીકે અલ્હજુદેવને મૂકી શકાય કે જેણે ઇ. સન ૧૧૬૨ માં નાંડોલના જૈનમંદિરના નિભાવ અર્થે ઘણી ઉદાર સખાવત કરી હતી. એ ઉપરાંત મહિનામાં અમુક દિવસોએ પ્રાણીવધ બિલકુલ ઠોઠાં પણ કરી શકે નહિ એવું ફરમાન બહાર પાડ્યું હતું.

જો કે લક્ષ્મણસિંહ તરફથી દેવામાં આવેલ દાન આદિના કંઈ ઉલ્લેખ હજી સુધી હાથ નથી આવ્યો, છતાં નાંડોલની મુરજપોલ ઉપર જે લખાણ કાતરાયેલ છે એ વિક્રમ સં. ૧૨૨૩ ની સાલનું અને કેલ્હણરાજના સમયનું છે, જેમાં લાખણના નામનો ઉલ્લેખ છે. અને વિક્રમ-સં. ૧૦૩૯ ની સાલ તેને માટે જણાવી છે. આ ઉપરથી લક્ષ્મણસિંહનો રાજ્યકાળ નિર્ણીત કરવો મુશ્કેલ નથી. અલ્હજુદેવને મહત્ત્વ આપ્યું તેથી લક્ષ્મણસિંહ ઉતરતા ખમીરનો હતો એમ માનવાની જરૂર નથી. એ પણ પોતાના પૂર્વજોની માફક પરાક્રમી અને બહાદુર હતો. એણે અણહિલવાર સુધી પહોંચી જઈ થોથ ઉધરાવી હતી અને ચિતોડ-ગદના રાજા પાસેથી ખંડણી લીધી હતી. આજે પણ નાંડોલમાં એક કિલ્લો મુસાફરોને ખતાવવામાં આવે છે, કે જે લોકત્યાગકા પ્રમાણે આ ખ્યાતિ પામેલા રાજવીની કૃતિ છે.

ભંડારી વંશાવળી પ્રમાણે લાખાને ચોવીસ પુત્રો હતા, જેમાંના એકનું નામ દાદરાવ હતું, નાંડોલના લેખમાં જે દુદા તરીકે નોંધાયેલ છે, અને ભંડારી સમુદાય જેને પોતાના મુખ્ય અગ્રણી તરીકે લેખે છે. વિક્રમ સં ૧૦૪૯ યાને સન. ૯૯૨માં દાદરાવે સાંડેરક ગચ્છના શ્રી. યશોભદ્રસુરિના હાથે જૈનધર્મ સ્વીકાર્યો અને ઓશવાળ જ્ઞાતિમાં પ્રવેશ કર્યો. અધિકારની દૃષ્ટિએ દાદરાવ ભાંડગારિકનો ઓદ્ધો ધરાવતા; જેના હાથમાં

અંક ૭]

જૈનધર્મી વીરોનાં પરાક્રમ

[૨૭૭]

સારાયે ભંડારની ચાવી રહેતી એ અધિકારી ભાંડાગારિક કહેવાતો. આ પ્રમાણેનો અધિકાર વંશપરંપરામાં ઉતરતાં એના વંશજો ભંડારી તરીકે વિશેષ ખ્યાતિ પામ્યા.

જો કે ઉપરની સાલ સ્વીકારવામાં એક મુશ્કેલીત ઊભી થાય છે. એવી નોંધ મળે છે કે શ્રી. યશોભદ્રસૂરિ વિક્રમ સં. ૧૦૩૯માં કાળધર્મ પામ્યા, અને એમની પાટ ઉપર ચહુમાણ વંશમાં જે એક આભુષણરૂપ ગણુતા તે શાલીસરિ આવ્યા. આમ જે સાલ કાળધર્મને અંગે સોળમી સદીના એક લેખક તરફથી આપવામાં આવી છે તે જોતા દાદરાવનો જૈનધર્મ પ્રવેશ શ્રી. યશોભદ્રસૂરિના હસ્તે અસંભવિત અને છે ! આમ છતાં આ સંબંધમાં અન્ય કોઈ સખળ પુરાવો ન હોવાથી લોકવાયકાને કિંવા ભંડારી વર્ગની પરંપરામાં ઉતરી આવેલી વાતને ખોટી માનવાનું કારણ નથી.

એ ઉલ્લેખને જે લેખો દ્વારા પુષ્ટિ મળે છે તેનો વિચાર કરીએ તો એ ઉપરથી એટલું તો સહેજ તારવી શકાય તેમ છે કે ચાહમાન વંશના રાખ્ય કાળમાં ભંડારીઓ જ મોટા ભાગે આગળ પડતા એવા ભોગવતા હોઈ, સર્વ વિષયમાં કર્તા કારવતા હતા અને કોઈ કોઈ તો નાના વિભાગ યા પ્રદેશમાં જગીરો પણ ભોગવતા હતા. નાડલાઈનો લેખે માગ. સુ. ૫ વિક્રમ સં. ૧૧૮૯ નો છે, જેમાં ભંડારી નાગ સીવાનું નામ એક બક્ષિસમાં સાક્ષી તરીકે મુક્યું છે.

ખીજો એક જે વિ. સં. ૧૨૪૧નો છે તેમાં યશોવીર ભંડારીનો Pallana માલિક તરીકે ઉલ્લેખ છે. (Pallana=પાલા એ જોધપુરની પશ્ચિમે છ માઇલપર આવેલ ગામ છે) જલોરનો એક લેખ કે જે વિ. સં. ૧૨૪૨ નો છે એમાં પાસુના પુત્ર ભંડારી યશોવીરે મહારાજ સમરસિંહદેવના આદેશથી જૈનમંદિરનો છુર્ણોદ્ધાર કરાવ્યો એવો ઉલ્લેખ છે. સં. ૧૩૫૨ ની સાલનો મહારાજ સામંતસિંહદેવના રાજ્યકાળનો એક લેખ દર્શાવે છે કે ભંડારી મીગાલ (Migala) ને દસ્તાવેજ અને સંધિપત્ર આદિની દેખરેખ માટેના અધિકારી તરીકે નિમ્નો હતા. જોધપુરમાં ભંડારી કુટુંબોનો વસવાટ રાવ જોધા (સં. ૧૪૨૭ થી ૮૯) ના રાજ્યકાળથી મળી આવે છે, કે જેના સમયમાં ભંડારીઓએ પ્રશંસા-પાત્ર સેવા બજાવ્યાના ઉલ્લેખ છે. પોતાના નાયક નારોજ અને સમરોજના હાથ નીચે રાવ જોધા તરફથી તેઓ જીલવાડા (Jhalwara) આગળ મેવાડના સૈન્ય સામે લડ્યા હતા અને એને પરાજય પમાડ્યો હતો. ત્યારથી તેઓ જોધપુરમાં આવી વસ્યા ત્યારથી તેમની રાજ દરબારે લાગવગ વધતી ગઈ અને ધીમેધીમે સંસ્થાનમાં વિશ્વનીય અને જવાબ-દારીની જગ્યાઓ ઉપર તેઓની નિમણૂક થવા માંડી. તેઓ હમેશા જોધારાવને અને તેમના વંશજોને નિમકહલાલ રહેતા આવ્યા છે કે જેથી તેમની ગણના હજુ પણ રેટના કીર્તિ-મંત અને વફાદારી સેવકોમાં થાય છે.

શ્રીયુત ટાંક મહાશય લખે છે કે—

‘Like the Singhvis, the Bhandaris have handed the sword as well as the pen’ અર્થાત્ સૌધવીની માફક ભંડારીઓએ જેમ તલવાર પકડી જળણી છે એટલે કે તેઓ કુશળ લડવૈયા હતા તેમ અનુભવી સુતસદી ને ચુનંદા ગણુતીયાજ પણ હતા. એ માટે હવે પછી વિચારીશું. તે પૂર્વે એકવાર વધુ એટલી ચોખવટ કરીએ જૈનધર્મીવીરોનાં પરાક્રમ આલેખવામાં અમારો ઉદ્દેશ હિંસાની મદત્તા સ્થાપવાનો કે સાચા

[૨૭૮]

શ્રી જૈન સત્ય પ્રકાશ

[વર્ષ ૬]

પરાક્રમી બનવામાં યુદ્ધ અને એ દ્વારા હિંસા અનિવાર્ય છે એવું પ્રતિપાદન કરવાનો હરણીજ નથી. હિંસા દોષયુક્ત જ છે અને એ માન્યાતા અબાધિત છે. પ્રશંસનીય વસ્તુ અહિંસા છે. જૈનધર્મના સિદ્ધાંતમાં એ અગ્ર પદ ધરાવે છે એટલુંજ નહિ પણ પાયારૂપ છે. એ ઉમદા ચીજના પ્રણેતા તીર્થંકર મહારાજ છે અને કેવળજ્ઞાનથી તેઓએ એ અમૂલ્ય વસ્તુનું જે સૂક્ષ્મતાથી અવલોકન કર્યું છે એવું હજી સુધી અન્ય કોઈએ કર્યું નથી અને હજારોની બુદ્ધિથી એ બનવું શક્ય પણ નથી.

છતાં જ્યારે આજે સાક્ષરોમાંનો એક વર્ગ જૈનધર્મની અહિંસાને કાયરતા આણવામાં કારણરૂપ લેખે છે, અને ભૂતકાળમાં જૈનોએ દાખવેલી શરતીરતાનો અપલાય કરે છે ત્યારે તેમની ચક્ષુ સામે ઉપરના ઐતિહાસિક બનાવો રજી કરવા યોગ્ય માન્યા છે. [ચાલુ]

જૈનધર્મનો વિકૃત ઇતિહાસ

લેખક—મુનિરાજ શ્રી ન્યાયવિજયજી.

‘શ્રી જૈન સત્ય પ્રકાશ’ના ગયા અંકમાં જૈનેતર લેખકો પાઠ્ય-પુસ્તક તરીકે સ્વીકારવામાં આવતા ઇતિહાસનાં પુસ્તકોમાં પણ જૈન-ધર્મ સંબંધી હકીકતો આપવામાં કેવો છબરડો કરે છે તેનો એક નમુનો આપ્યો હતો. આજે એવો જ બીજો નમુનો રજી કરું છું. આવા પ્રસંગો ઉપરથી જૈનસમાજે જાગૃત થવાના જરૂર છે.

‘શ્રી જૈન સત્ય પ્રકાશ’ના ગતીકમાં મેં આ સંબંધમાં જે લેખ લખ્યો હતો એ લેખ વાંચ્યા પછી એક મહાનુભાવે ઇતિહાસનું બીજું પુસ્તક પણ મને આપ્યું. આ બીજા પુસ્તકનું નામ પણ “ભારતવર્ષકા ઇતિહાસ” છે. એમાં વૈદિક કાલનો પરિચય કરાવ્યા પછી લેખકે રામાયણ અને મહાભારતનો પરિચય કરાવ્યો છે. ત્યારપછી છઠ્ઠા અધ્યાયમાં જૈનધર્મ ઓર બૌદ્ધધર્મનો પરિચય આપ્યો છે. આની શરૂઆત નચે ધર્મોંકી ઉત્પત્તિ (નવા ધર્મોની ઉત્પત્તિ) હેઠીગયી કરી છે. લેખક મહાશયે વૈદિક ધર્મ પછી તેના વિશેષરૂપે જૈનધર્મની ઉત્પત્તિ માની છે. પરંતુ વાસ્તવિક રીતે આ હકીકત સાચી નથી. જૈનધર્મ અનાદિ છે. આગળ વધતાં લેખક જણાવે છે કે “પરંતુ અજાણ લોકો જેસે હૂણ જો इनका विरोध करने लगें”। ખરી રીતે હાલના કેટલાએક ઇતિહાસ લેખકો વૈદિક ધર્મના પક્ષ-આગ્રહને વશીભૂત થઈ જૈનધર્મને વૈદિક ધર્મના વિરોધમાં નવો ઉત્પન્ન થયેલો માને છે. વાસ્તવમાં આ વાત લગારે ઠીક નથી.

જૈનધર્મ કોઈ પણ ધર્મના વિશેષ માટે ઉત્પન્ન થયો જ નથી. જૈનધર્મની સંસ્કૃતિ અને સિદ્ધાન્ત સ્વતંત્ર અને અનાદિ છે. જૈનધર્મ આત્મધર્મ છે. આ વસ્તુ તરફ લગારે લક્ષ્ય આપ્યા સિવાય આ ઇતિહાસકારો અંગ્રેજ વિદ્વાનોનું અનુકરણ માત્ર કરે છે અને જેમ કહે તેમ લખે છે.

ભગવાન શ્રીમહાવીરદેવનો યહુ જ સંક્ષિપ્ત પરિચય આપી “મહાવીર સ્વામિકી શિક્ષા” નામક હેડીંગ નીચે લેખક લખે છે કે—(૧) સચ જોલો (૨) કિસી જીવકો ન સતાના (૩) ચોરી ન કરો (૪) ધન દોલત જમા ન કરો (૫) બ્રહ્મચર્ય વ્રતકા પાલન કરો”। ખરી રીતે ભગવાન મહાવીરદેવની શિક્ષા નીચે ઘણું લખાય તેમ હતું—છે. પરંતુ જે શિક્ષા લખી છે તે પણ ક્રમશઃ નથી લખી. અહિંસા, સત્ય, અયૌર્ય, બ્રહ્મચર્ય અને પરિગ્રહત્યાગ આ પાંચ મુખ્ય શિક્ષા તો સાધુઓ માટે છે. શ્રાવણ માટે તો આર શિક્ષાઓ અલગ છે. આ શિક્ષામાં તો સ્વાદ્યાદ, નવવાદ, કર્મવાદ છુપતેતે વગેરેનો સમાવેશ કરવાની જરૂર હતી. વૈદિક ધર્મમાંટે લેખકે જેટલું લખ્યું છે તેના પ્રમાણમાં જૈનધર્મ માટે તો કાંઈ જ લખ્યું નથી. લેખક આગળ લખે છે કે “उनकी मृत्युके बाद जैनोमें दो दल हो गये थे—दिगम्बर और श्वेताम्बर। महावीर स्वामिने अपने शिष्योंको जग्न रहनेकी आज्ञा दी थी इस लिये वे दिगम्बर कहलाने लगे और दूसरे दलके लोग सफेद कपड़े पहननेके कारण श्वेताम्बर नामसे प्रसिद्ध हुए”।

લેખકે પોતાનાં વચનોમાં જ જે વિશેષ આવે છે તેનો પણ ખ્યાલ નથી રાખ્યો. પ્રથમ તો લખ્યું ભગવાનના નિવાર્ણ પછી જૈનોમાં બે દલ—બે વિભાગ થઈ ગયા; પછી બીજા વાર લખ્યું: મહાવીર સ્વામીએ પોતાના શિષ્યોને નગ્ન રહેવાની આજ્ઞા આપી હતી. ખરી રીતે લેખક મહાશયને જૈનધર્મનું જ્ઞાન ન હોવાથી આવી દ્વિમુખી વાતો લખવી પડી છે. ખરી રીતે ભગવાન મહાવીરદેવે પોતાના શિષ્યોને નગ્ન રહેવાની આજ્ઞા આપી ન હતી. ભગવાન મહાવીર પ્રભુના નિવાર્ણ પછી લગભગ છસો વર્ષ પછી શ્વેતાંબર દિગંબરના ભેદ પડ્યા હતા. લેખકે આગળ ઉપર જે લખ્યું છે એ તો એમની અજ્ઞાનતાની હદ જ દેખાડે છે. “જૈન સાધુ જબ બાહર નિકલતે हैं, अपने मुहपर पट्टी बांध लेते हैं, साथ झाड़ु भी रखते हैं—जिससे बैठनेके समय स्थानको झाड़ु लेते हैं”।

જૈન સાધુ બહાર નીકળે છે ત્યારે મોઢા ઉપર પટ્ટી બાંધી રહે છે. આ વાત સાચી નથી. હાં, જૈનધર્મમાં એક એવો સંપ્રદાય નીકળ્યો છે જે સ્થાનકમાગીને નામે પ્રસિદ્ધ છે, તેમના સાધુ દિવસ રાત મોઢા ઉપર મુદપત્તિ બાંધી રાખે છે ખરા, પરંતુ બહાર નીકળે છે ત્યારે પટ્ટી બાંધે છે, એ વાત તો કોઈપણ જૈન સાધુ માટે ઘટતી નથી. આવું જ ઝાડુ શબ્દ માટે છે. ખરી રીતે ઇતિહાસ લેખકોએ યહુ જ નિષ્પક્ષ બની સત્યની શોધ કરી સત્ય વસ્તુ લખવી જોઈએ. ડૉ. ઇશ્વરીપ્રસાદ જેવા લેખક પણ આવું અસત્ય વિધાન લખે પછી બીજાની કેવી આશા રાખવી? આ પુસ્તકના લેખક ડૉ. ઇશ્વરીપ્રસાદ એમ. એ. એલ. એલ. બી. ડી. લીટ છે. આ પુસ્તક ઇ. સ. ૧૯૩૯માં પ્રકાશિત થયેલ છે.

આવાં અનેક ઐતિહાસિક પાક્ય પુસ્તકોમાં જૈનધર્મ સંબંધી અજ્ઞાનતા બારેલું લખાણો જોવામાં આવે છે. આ સંબંધી જૈનો તેમજ બિન્ન બિન્ન જૈન સંસ્થાઓ તરફથી ઉચિત કાર્યવાહી થવાની જરૂર છે. આવા ભ્રાત્રાત્મક, અસત્ય લખાણો ગમે તેમ કરીને દૂર કરાવવાં જ જોઈએ. અસ્તુ!

માલપુરાના વધુ લેખો

સંગ્રાહક તથા સંપાદક—મુનિરાજ શ્રી જ્ઞાનવિજયજી

‘જૈન સત્ય પ્રકાશ’ના વર્ષ ૫, અંક ૧૦, ક્રમાંક ૫૮માં મેં માલપુરાના કેટલાક લેખો રજુ કર્યા હતા. હવે બાકીના કેટલાક લેખ અહીં આપું છું. એ અંકમાં શ્રીમુનિસુવ્રતસ્વામીજીના મોટા મંદિરના ચાર લેખો આપ્યા હતા. (૧) મૂલગંભારાની કુંભી ઉપરનો વિ. સં. ૧૬૭૨ નો લેખ, જેમાં શ્રી સિદ્ધિચંદ્રજી ગણિએ જિનમંદિર માટે જમીન પ્રાપ્ત કર્યાનો અને બાગલાલ પ્રમુખ માલપુરાના શ્રીસચે શ્રીચંદ્રપ્રભજિન પ્રાસાદ જિનમંદિર કરાવ્યાનો ઉલ્લેખ છે તે લેખ. (૨) પરિકરનો લેખ છે, જેમાં સં. ૧૬૭૮માં પરિકર બનાવ્યાનો ઉલ્લેખ છે, સાથે શ્રી ચંદ્રપ્રભમૂર્તિ અને મુખ્ય પરિકર બનાવ્યા અને પ્રતિષ્ઠા કરાવ્યાનો લેખ છે. પ્રતિષ્ઠાપક શ્રી વિજયદેવસૂરિ આજ્ઞાધારક પં. શ્રી જયસાગર છે તે લેખ. (૩) જગદ્ગુરુ શ્રી હીરવિજયસૂરિજી મહારાજની મૂર્તિનો લેખ છે. વિ. સં. ૧૬૬૦માં શ્રી વિજયદેવસૂરિજી એ પ્રતિષ્ઠા કરી છે. (૪) વર્તમાન મૂલનાયક શ્રી મુનિસુવ્રતસ્વામીનો લેખ છે. વર્તમાન મૂલનાયકની આ મૂર્તિ વિ. સં. ૧૬૬૧માં વિજયમતીય ગચ્છના શ્રીપૂજ્ય કલ્યાણસાગરસૂરિજીના ઉપદેશથી માલપુરાના શ્રાવકોએ બનાવી અને પ્રતિષ્ઠા કરાવી હતી. પ્રતિષ્ઠા તપાગચ્છીય શ્રી વિજયદેવસૂરિજીના આજ્ઞાધારી શ્રી લગ્નિચંદ્રજીએ કરી હતી.

આ સિવાય વિ. સં. ૧૬૭૨ની એક ધાતુની મૂર્તિનો લેખ પણ આપ્યો હતો.

આ સિવાયના બાકીના લેખો નીચે આપું છું.

આ મંદિરજીમાં ચોવીશ દેરીઓ છે પણ અત્યારે તે બાકી છે અને બધી પ્રતિમાઓ મૂલગંભારામાં પિરાજમાન છે, જેથી હું તો તીર્થંકર દેવોના કમથી જ લેખો આપું છું.

(૧ A) શ્રી આદિનાથ પ્રભુ

(૧) * સં. × × × ફા. શુ. ૩ રવિ × × સા. પદ્મસિંહ × × ધારુ શ્રાવિકયા (૨) શ્રીઆદિનાથવિંશં કારિતં પ્રતિષ્ઠિતં તપાગચ્છે શ્રીસોમસુન્દરસૂરિભિઃ

(૧ B) શ્રી આદિનાથ પ્રભુ

(૧) સં. ૧૪૬૮ વર્ષે પ્રાગઘાટ સં. હારા સુત શા. હુંગરેણ સ્થમાતુ ‘ગાંગ’ શ્રેયોર્થે શ્રીઆદિનાથવિંશં કારિતં પ્રતિષ્ઠિતં × + સૂરિભિઃ × ×

(૧ A) આ શ્રી આદિનાથ પ્રભુની મૂર્તિ ભરાવનાર શ્રાવકનું નામ પદ્મસિંહ છે. તેમની પત્નીનું નામ ધારુ છે. પ્રતિષ્ઠાપક તપાગચ્છીય આચાર્ય સોમસુન્દરસૂરિ છે. આમાં સંવત્ ધસાઈ ગયેલ છે. વચ્ચે પણ અક્ષરો નથી વંચાતા.

* આ લેખોમાં અહીં તેમજ આગળ ઉપર આ રીતે કૌંસમાં જે અંકો આપ્યા છે તે તે મૂળ લેખની તે તે લીટીને બતાવે છે.

(૧ B) આ શ્રીજી આદિનાથ પ્રભુની મૂર્તિ સં. ૧૪૬૮માં પ્રતિષ્ઠિત છે. પોરવાડ જ્ઞાતિના હારાસુત હુંગરે પોતાની માતા ગાંગ (ગંગા હશે)ના કલ્યાણ અર્થે આ મૂર્તિ ભરાવી

અંક ૭]

માલપુરાના વધુ લેખો

[૨૮૧]

(૨ A) અજિતનાથ પ્રભુ

(૧) શ્રી અજિતનાથ પ્રભુજીની મૂર્તિ છે. લેખ બરાબર નથી વંચાતો. (૨) માત્ર નીચેનું વંચાય છે. શ્રી અજિત શ્રા. સોભાગી.

(૨ B) અજિતનાથ પ્રભુ

॥ સં. ૧૪૬૦ (૬૮) વર્ષે જ્યે. શુ. ૭ પ્રાગઘટ જ્ઞાતીય × + માર્યા કાશલદે સુત શા. વાનાકેન માર્યા માલ્હી સુત પદ્મા ગાંગજાદિયુતેન (૨) અષ્ટાપદાવતારાર્થે સ્વ ચતુર્વિંશતિ × × અજિતનાથર્થિવં કારિતં પ્રતિ (ણિટતં) તપાપક્ષ શુ. ૧ સોમસુંદરસૂરિભિઃ

(૩ A) શ્રી સંભવનાથ પ્રભુ

(૧) સં. ૧૪૨૨ પા. શુ. × × × × (૨) × × × શ્રીસંભવનાથર્થિવં શ્રી સોમસુંદરસૂરિભિઃ (પાછળ લેખ છે પણ વંચાતો નથી.)

(૩ B) શ્રી સંભવનાથ પ્રભુ

(૧) સં. ૧૪૮૫ વર્ષે માઘસુદિ ૧૦ શનૌ ઉપકેશજ્ઞાતીય સાહ અક મા. ગોરી પુ. દેલ્હાકેન મા. વી(ર)ર × × સહિતેન શ્રીસંભવનાથર્થિવં શ્રીપુણ્ય-નિમિત્ત કારાપિતં પ્રતિષ્ઠિતં શ્રી જી. શ્રીવીર × × સૂરિભિઃ ।

શ્રી અભિનંદન પ્રભુજી તથા બીજા પણ કેટલાક પ્રભુજીનાં નામવાળી મૂર્તિ નથી મળી.

(૫) શ્રી સુમતિનાથ

(૧) સં. ૧૫(૧૪)૯૫ વર્ષે જ્યેષ્ઠ શુદિ ૧૧ (૨) × × × × સુમતિનાથર્થિવં પ્ર. ચતરગચ્છે શ્રી જિનસાગરસૂરિભિઃ ।

છે. પ્રતિષ્ઠાપક આચાર્યનું નામ વંચાતુ નથી. પરંતુ સં. ૧૪૬૮ની શ્રી સોમસુંદરસૂરિજીની બીજી મૂર્તિએ હોવાથી કદાચ એ નામ હોય તેમ સંભવી શકે છે.

(૨ A) આ મૂર્તિનો લેખ નથી વંચાતો.

(૨ B) સં. ૧૪૬૦ (૬૮)ની પ્રતિષ્ઠિત શ્રી અજિતનાથ પ્રભુની મૂર્તિ છે. પોરવાલ જ્ઞાતિના શા. વાનાકની પત્ની માલ્હીના પુત્ર પદ્મ અને ગાંગજે અષ્ટાપદાવતાર માટે ચોવીશ પ્રભુમાંથી બીજા અજિતનાથ પ્રભુનું બિંબ કરાવ્યું. પ્રતિષ્ઠા તપાગચ્છાચાર્ય શ્રી સોમસુંદરસૂરિજીએ કરી છે. ક્યાંક અષ્ટાપદાવતારનું તીર્થ સ્થાપિત થયું હશે જેમાં ચોવીશ તીર્થકરોની મૂર્તિઓ સ્થાપી છે. ત્યાંની ઘણી ખરી મૂર્તિઓ માલપુરા લાવવામાં આવી છે.

(૩ A) આ સંભવનાથ પ્રભુની મૂર્તિની સં. ૧૪૨૨માં શ્રી સોમસુંદરસૂરિજી મહારાજે પ્રતિષ્ઠા કરવી છે. લેખનો મહત્વનો ભાગ પાછળ રહી ગયેલ છે, મૂર્તિ ઉઘાડી ન શકવાથી તે ભાગ વંચાશે નથી.

(૩ B) ૧૪૮૫માં એસવાલ જ્ઞાતીય શ્રાવક સા. અક તેમની પત્ની ગોરી, પુત્ર દેલ્હાએ તેમની પત્ની વીરા (વીરમદે) આદિએ આ મૂર્તિ પુણ્યાર્થે બનાવી છે.

(૫) સં. ૧૫૬૫ (૧૪૬૫)માં જ્યેષ્ઠ શુદિ. ૧૧ શ્રી સુમતિનાથ પ્રભુજીની પ્રતિષ્ઠા

[૨૮૨]

શ્રી જૈન સત્ય પ્રકાશ

[૫૫૬]

(૬) શ્રી પદ્મપ્રભુજી

(૧) ॥ સં૦ ૧૪૯૭ માઘ શુ૦ ૩ ઉકેશવંશીય સા૦ વિજપાલ સુત પાલ્હા
(૨) × × × શ્રીપદ્મપ્રભજિનચિંચં કા૦ પ્ર૦ શ્રીસોમસુંદરસૂરિભિઃ ।

(૧૧ A) શ્રી શ્રેયાંસનાથ પ્રભુજી

(૧) ॥ સં૦ ૧૪૮૮ વર્ષે પ્રાગવાટ સા૦ કાસાકેન પેઢી શ્રેયોર્થે શ્રીશ્રેયાં-
સનાથચિંચં કારિતં પ્રતિષ્ઠિતં તપાપક્ષે શ્રીસોમસુંદરસૂરિભિઃ (આટલો લેખ મૂર્તિની
પાછળ છે.) સં. ૧૪૮૮ શ્રી શ્રેયાંસ સા. કાશ × × (આ લેખ સામેની ગાદીમાં છે)
પ્રતિષ્ઠાપક આચાર્યશ્રીનું નામ નથી વંચાતું શ્રી વીર × × સૂરિભિઃ વંચાય છે.

(૧૧ B) શ્રી. શ્રેયાંસનાથ પ્રભુજી

(૧) ॥ સં૦ ૧૪૯૪ ફા૦ ૬, પ્રાગવાટ સં૦ + + × રમાદે પુત્ર સં૦ ન
× × × મા૦ રન્નુ પુત્ર પદ્મકેન × × × × (૨) આદિકુટુમ્બયુતેન શ્રીશ્રેયાંસ-
નાથચિંચં કા૦ પ્ર૦ શ્રીસોમસુંદરસૂરિભિઃ

(૧૫) શ્રીધર્મનાથપ્રભુજી

(૧) ॥ સં૦ ૧૫૧૩ વર્ષે જ્યેષ્ઠ વદિ ૧૧ ગુરૌ શ્રીમાલવંશે આકદુધિયાગોત્રે
શ્રી. સા. હરીયા મા. બા. (વા) લહર પુત્ર સા. હુંગર સુશ્રાવકેણ ધ૦ × × ×
(૨) જીદા લા (મા) ધૂ પરિવૃત્તેન મા૦ લીલા સુશ્રાવિકા પુણ્યાર્થે શ્રીધર્મનાથ-
ચિંચં કા૦ પ્ર૦ શ્રીચરતરગચ્છે શ્રીજિનચંદ્રસૂરિભિઃ । (આટલો ભાગ પાછળ છે.
હવે સામેની ગાદીમાં) સા હુંગર મા. લી (લંગોટનું ચિન્હ) ધર્મનાથ પ્રણમતિ ।

(૧૬ A) શ્રીશાન્તિનાથજી

॥ સં. ૧૪૬૦ વર્ષે આશા ૪૦ × ઉકેશ જ્ઞા૦ પુરમલ (× × × નથી વંચાતું)
(૨) નથી વંચાતું (૩) શ્રી શાન્તિનાથ ચિંચં કા૦ પ્રતિ૦ ૫ શ્રીસોમસુંદરસૂરિ

ચેલી છે. પ્રતિષ્ઠાપક ખરતરગચ્છીય શ્રી જિનસાગરસૂરિજી છે. શ્રાવકોનાં નામ નથી વંચાતાં.

(૬) આ પદ્મપ્રભુજીની મૂર્તિ ઉકેશવંશીય વિજપાલ પુત્ર પાલ્હાએ ભરાવી છે.
અને શ્રી સોમસુંદરસૂરિજીએ પ્રતિષ્ઠા કરી છે. પ્રતિષ્ઠા સં. ૧૪૯૭નો છે.

(૧૧ A) શ્રી શ્રેયાંસનાથ પ્રભુજી-પોરવાડ જાતીય શ્રાવક કાસાકે આ મૂર્તિ
ખનાવી છે. અને પ્રતિષ્ઠા તપગચ્છાચાર્ય શ્રી સોમસુંદરસૂરિજીએ કરી છે. પાછળના ભાગમાં
લેખ પૂરે વંચાય છે. સામે થોડું જ વંચાય છે.

(૧૧ B) શ્રીશ્રેયાંસનાથ પ્રભુજી-સં. ૧૪૯૪માં જોડ વદિ પાંચમે પોરવાડજાતીય
સંઘવી × × રંમદેના પુત્ર × × × ની પત્ની રજુના પુત્ર પદ્મકે પોતાના કુટુમ્બ સહિત
શ્રીશ્રેયાંસનાથ પ્રભુજીની મૂર્તિ ખનાવરાવી અને શ્રીસોમસુંદરસૂરિજીએ તેની પ્રતિષ્ઠા કરી છે.

(૧૫) શ્રીધર્મનાથજી-વિ. સં. ૧૫૧૩માં જ્યેષ્ઠ વદિ ૧૧ને ગુરૂવારે શ્રીમાલવવંશના
આકદુધિયાગોત્રના શ્રાવક અને તેમની પત્નીએ મળી આ મૂર્તિ ખનાવી છે અને પ્રતિષ્ઠા
ખરતર ગચ્છાચાર્ય શ્રીજિનચંદ્રસૂરિજીએ કરી છે. શ્રીધર્મનાથપ્રભુજીની મૂર્તિ છે.

(૧૬ A) શ્રીશાન્તિનાથપ્રભુજી-ઉકેશ જાતીય પુરમલજીએ સં. ૧૪૬૦માં આ મૂર્તિ ખના-
વરાવી છે અને શ્રીસોમસુંદરસૂરિજીએ પ્રતિષ્ઠા કરી છે.

અંક ૭]

માલપુરાના વધુ લેખો

[૨૮૩]

(૧૬ B) શ્રીશાન્તિનાથપ્રભુજી

(૧) ॥ સં. ૧૪૬૭ વર્ષે જ્યે. વ. ૧૧ પ્રાગવટ (લંઘન હરિણુતું છે.) (૨) દેવસુન્દરસુરિભિઃ (લેખ પાછળ છે તે વંચાતો નથી.)

(૧૬ C) શ્રીશાન્તિનાથપ્રભુજી

॥ સં. ૧૪૮૭ આ વ. ૬ શુકે ઉકેશ X શા. શીવરાજભાર્યા (૨) શ્રીશાન્તિચિંત્રં કારિતં પ્રતિષ્ઠિતં (૩) શ્રીસુરિભિઃ

(૧૬ D) શ્રીશાન્તિનાથપ્રભુજી

(૧) ૬ ॥ સં. ૧૪૯૫ વર્ષે જ્યેષ્ઠશુદ્ધ ૧ શુકે X X X સ્વામિયાગોત્રે શ્રીમાલજ્ઞાતીય સા. રૂપાભાર્યા જાસો પુત્ર X રહ (૨) રી ભાર્યા લીલુ પુત્ર વરસિંહ ભાર્યા પાસુ પુણ્યાર્થે શ્રીશાન્તિનાથચિંત્રં કારિતં પ્રતિષ્ઠિતં શ્રીજિનસાગરસુરિભિઃ ।

(૧૭) શ્રીમુનિસુવતસ્વામી

(૧) ॥ સં. ૧૪૭૮ (૭૦) વર્ષે જ્યે. શુ. ૫ પ્રાગવાટ જ્ઞાતીય X X સુત આકાકેન મા. જાસલદે ઐયોર્થે શ્રી (૨) મુનિસુવતચિંત્રં કા. પ્ર. તપાગચ્છે X શ્રીસોમસુન્દરસુરિભિઃ

(૨૨ A) શ્રીનમિનાથ પ્રભુજી

શ્રીનમિનાથચિંત્રં યસ આટલું વંચાય છે (મૂર્તિ સ્થાપ છે.)

(૨૨ B) શ્રીનમિનાથજી

(૧) ॥ સં. ૧૫૦૭ વર્ષે જ્યે. શુ. ૨ દિને શનિવારે ઉકેશવંશે ડર X X

(૧૬ B) શ્રીશાન્તિનાથપ્રભુજી. સં. ૧૪૬૭માં જ્યેષ્ઠ વદિ ૧૧ પોરવાલ જ્ઞાતીય X X એ મૂર્તિ યનાવરાવી અને શ્રીદેવસુન્દરસુરિજીએ પ્રતિષ્ઠા કરી છે. લેખનો ઘણો ભાગ પાછળ હોવાથી વંચાણું નથી.

(૧૬ C) શ્રીશાન્તિનાથજી વિ. સં. ૧૪૮૭માં ઉકેશ જ્ઞાતીય શા. શિવરાજની પત્ની X X એ શ્રીશાન્તિનાથપ્રભુજીની મૂર્તિ યનાવરાવી છે અને પ્રતિષ્ઠાપકનું નામ નથી વંચાતું સુરિભિઃ આટલું જ વંચાય છે.

(૧૬ D) શાન્તિનાથ પ્રભુજી—સં. ૧૪૮૫માં ખાખીયા ગોત્રીય શ્રીમાલ જ્ઞાતીય ૩૫ પત્ની જસુ, પુત્ર X રહરી—(નરહરી હશે ?)ની પત્ની લીલુ; તેમના પુત્ર વરસિંહ તેમની ભાર્યા, પાસુએ પોતાના કન્યાણુ માટે શ્રીશાન્તિનાથપ્રભુજીની મૂર્તિ યનાવી છે. પ્રતિષ્ઠાપક શ્રી જિનસાગરસુરિજી છે.

(૨૦) મુનિસુવતસ્વામી—સં. ૧૪૭૮ (૭૦)માં જ્યેષ્ઠ શુ. ૫ શુક્રવારે પોરવાલજ્ઞાતીય આકાકેની ભાર્યા જસલદેએ પુણ્યાર્થે શ્રીમુનિસુવતસ્વામીની મૂર્તિ યનાવરાવી છે અને પ્રતિષ્ઠા શ્રીસોમસુન્દરસુરિજીએ કરી છે.

(૨૧ B) શ્રીનમિનાથજી—સં. ૧૫૦૭માં ઉકેશવંશે ડર X X ગોત્રના શા અર્જુનના પુત્ર સા, મહિરાજના પુત્ર ગોરા પ્રમુખ પરિવારે માલણુદેના પુણ્યાર્થે શ્રીનમિનાથજીની મૂર્તિ યનાવી છે અને પ્રતિષ્ઠા અરતરગચ્છાચાર્યા શ્રી જિનભદ્રસુરિજીએ કરાવી છે.

[૨૮૪]

શ્રી જૈન સત્ય પ્રકાશ

[વર્ષ ૬]

ગોત્રે સા. અર્જુનપુત્ર સા મહિરાજે (૨) ન પુત્ર ગોરા પ્રમુખ પરિવારયુતેન માલણદે પુણ્યાર્થે શ્રીનમીનાથચિંત્રં કારિતં પ્રતિષ્ઠિ(૩) તં શ્રીચરત્તરગચ્છે શ્રીજિનમહાસુરિભિઃ

(૨૪ A) શ્રીમહાવીરપ્રભુજી

(૧) ॥ સં. ૧૪૮૪ વર્ષે જ્યેષ્ઠ શુદ્ધિ ૬ દિને સં. ભાદ્રા માસ્યાં ધાત્રી (નથી વંચાતું)
(૨) (નથી વંચાતું) કારિતં શ્રીમહાવીરચિંત્રં (૩) પ્રતિષ્ઠિતં તપાગચ્છે × + +

(૨૪ B) શ્રીમહાવીર પ્રભુજી

॥ સં. ૧૪૭૨ આશા. વ. ૨ પ્રા. જ્ઞા. જ્ઞા. માહણ પુ. લાલા (લીમ્બા) મા. સરુ × × નરસિંહેન મા. માલહા, ધનાયુતેન સ્વશ્રેયસે શ્રીમહાવીરચિંત્રં કા. પ્ર. તપા શ્રીસોમસુંદરસુરિ (લેખ મૂર્તિના પાછળના ભાગમાં છે.)

(૨૪ C) શ્રીમહાવીર પ્રભુજી

॥ ૬૦ ॥ સં. ૧૫૮૬ (૧૪૮૬) જ્યે. વ. ૬ શુક્રે × × × મા. ૬ સુત ગુણરાજ પુણ્યાર્થે શ્રીમહાવીરચિંત્રં કા. પ્ર. શ્રી × + × × શ્રીજિનવર્દનસુરિપદે શ્રીજિન-વૈદસુરિભિઃ

આ સિવાયની કેટલીક પ્રતિમાઓના લેખો નથી. વંચાતા. કેટલાકના લેખો વાંચતા થણી મુશ્કેલી પડે છે. કેટલીક મૂર્તિઓમાં લેખ નથી. અમારી પાસે લેખ વાંચવાના કાષ્ઠ સાધનો હતાં જ નહિ એટલે જાત મહેનતથી જેટલા લેખો વંચાયા તેટલા જ લીધા છે. આ સિવાય એક કૃત્રિમ લેખ જોયો જે નીચે મુજબ છે.

(૧) ॥ સં. ૧૩૦૮ વર્ષે મી. વૈ. સુ. ૯ તુળીયાગોત્રે સાહા શાન્તિનાથચિંત્રં × × + × સુરિભિઃ + × + ×

આ લેખની લીપી અવાંચીન છે. ચૌદમી સદીના લીપીલેખો અમે અજમેર મ્યુઝીયમમાં અને અનેક જૈન મંદિરોમાં જોયા છે. એક તો પડિમાત્રામાં હોય છે. અહીં તેવું નથી; અને મરોડ પણ જુદી જ જાતનો હોય છે. અહીંના પંદર અને સાલમી સદીના લેખોમાં પણ પડિમાત્રા જોવાય છે. વળી મીં મીતી શબ્દનો પ્રયોગ છે જે અવાંચીન છે.

લેખ માદી ઉપર લખાવાને અહલે પીઠ નીચે કુલા ઉગર કાતરેલો છે. આ ઉપરથી અમને એમ લાગે છે કે કાષ્ઠએ કાષ્ઠ કારણસર આ લેખ લખાવ્યો હશે.

હવે જેના લેખ નથી લેવાયા તેનો થોડો પરિચય આપું છું.

(૨૪A) શ્રીમહાવીર પ્રભુજી—સં. ૧૪૮૪ના જેક શુ. ૫ મે સં. ભાદ્રાની ભાયાં ધાત્રીએ આદિએ આ શ્રીમહાવીર પ્રભુની મૂર્તિ અનાવરાવી છે. પ્રતિષ્ઠા તપાગચ્છાર્થે કરાવી છે. નામ વગેરે નથી વંચાતું.

(૨૪ B) સં. ૧૪૭૨માં પ્રાગવટ જાતીય શા. માહણના પુત્ર લાલા તેની ભાયાં ઝૂ તેના પુત્ર નરસિંહ તેની પત્ની માલહા, ધના વગેરે કુટુંબે પોતાના કન્યાણુ માટે શ્રીમહાવીરપ્રભુની મૂર્તિ કરાવી. પ્રતિષ્ઠા શ્રીસોમસુંદરસુરિજીએ કરાવી છે.

(૨૪ C) સં. ૧૫૮૬—(૧૪૮૬)માં ગુણરાજના પુણ્યાર્થે શ્રીમહાવીરપ્રભુની મૂર્તિ અનાવરાવી છે. પ્રતિષ્ઠા શ્રી જિનવર્દનસુરિજીના પટ્ટધર શ્રી જિનચંદ્રસુરિજીએ કરાવી છે.

— શ્રી વિવિધતીર્થકલ્પાન્તર્ગત ત્રણ કલ્પ —

[૧] અષ્ટાપદ મહાતીર્થકલ્પ [૨] પ્રતિષ્ઠાનપત્તન-
કલ્પ [૩] અપાપાપુરી (સંક્ષિપ્ત)કલ્પ

— અનુવાદક —

શ્રીચુત પં. અ'બાલાલ ત્રેમચંદ શાહ, વ્યાકરણતીર્થ

[૧]

અષ્ટાપદ મહાતીર્થ કલ્પ*

[કર્તા—ધર્મઘોષસૂરિ]

એષ્ઠ ધર્મકીર્તિવાળા શ્રો.ઋષભદેવ ભગવાન ન્યાં છે; અને વિદ્વાનંદથી આશ્રિત એટલે પવિત્ર થયેલો તથા દેવોના ઇન્દ્રોવડે વંદાએલો એવો ગિરિઓમાં એષ્ઠ અષ્ટાપદ પર્વત ન્ય પામે છે. (૧)+ જેમાં અષ્ટાપદના મુખ્ય લાખો દોષોને હરણ કરનાર અષ્ટાપદ-સિંહ હતો અને ન્યાં ઋષભ પણ સિંહ સમાન છે તે એષ્ઠ અષ્ટાપદ પર્વત ન્ય પામે છે. (૨) જેમાં

* આ કલ્પ સિંધી જૈન ગ્રંથમાળા પ્રકાશિત 'વિવિધતીર્થ કલ્પ'ના ૩૧ સા પાને છપાયેલ છે.

+ અહીં તેમજ આગળ ન્યાં ન્યાં કૌસમાં અંક આપ્યા છે તે મૂળકલ્પના તે તે સ્થાને બતાવે છે.

(૧) લીલા (કંઈક કાળાશ પડતા) રંગની સુંદર પ્રતિમાછ છે. લેખ નથી વંચાતો.

(૨) શ્રાવકનું નામ જ માત્ર વંચાય છે. નથી તો ભગવાનનું નામ વંચાતું, નથી પ્રતિષ્ઠાપક આચાર્યનું નામ વંચાતું નથી સંવત દેખાતો.

(૩) બે સુંદર સ્થાપ્ત મૂર્તિઓ છે. લેખ નથી વંચાતો.

(૪) સં. ૧૪૬૨ વર્ષે મા. × ૯ આ સીવાય બીજું કંઈ નથી.

સં. ૧૪૬૨ વર્ષે મા. × આ સિવાય બીજું નથી વંચાતું.

(૫) સુંદર સફેદ મૂર્તિ છે. લેખ નથી દેખાતો.

(૬) ૥૧૦૥ સંવત ૧૪૬૪ આશા. શુ. ૧૩ પ્રાગઘટ જ્ઞાતીય સા જગસી માર્યા જાકુ સુત સા. કેલ્હા કદુઆ (૨) માલા જયતારણસિંહ × પુત્રાદિ + + + × નાથશિવં કારિતં પ્રતિષ્ઠિતં શ્રીસૂરિમિ:

આ મૂર્તિ વિ. સં. ૧૪૬૪માં પોરવાલ જ્ઞાતીય સા. જગસી; તેમની ભાર્યા જનકુના પુત્રો સા. કેલ્હા. કુડુઆમાલા, અને જયતારણસિંહ; અને તેમના પુત્ર પરિવારે બનાવી છે. ભગવાનનું નામ નથી વંચાતું. લંછનાદિ બરાબર નથી ઓળખતાં. પ્રતિષ્ઠાપક તરીકે શ્રી સૂરિમિ: દેખાય છે. આ સિવાય કેટલીએક ધાતુ મૂર્તિના લેખો પણ છે જે હવે પછી નોંધ શું. (ચાલુ)

[૨૮૬]

શ્રી જૈન સત્ય પ્રકાશ

[વર્ષ ૬]

શ્રેષ્ઠ ઋષિઓ સમાન બાહુબલિ વગેરે ઋષભદેવના નવાણુ પુત્રોએ મોક્ષ મેળવ્યું તે શ્રેષ્ઠ અષ્ટાપદ પર્વત જય પામે છે. (૩) વિયોગભીરુ એવા દશ હજાર ઋષિઓએ જ્યાં પ્રભુની સાથે જ મોક્ષપદને પ્રાપ્ત કર્યું તે શ્રેષ્ઠ અષ્ટાપદ પર્વત જય પામે છે. (૪) જ્યાં અષ્ટપુત્રના નવાણુ પુત્રો ઋષભદેવની સાથે જ એક સમયમાં મોક્ષે ગયા તે શ્રેષ્ઠ અષ્ટાપદ પર્વત જય પામે છે. (૫) જ્યાં ઇન્દ્રે, પ્રત્યક્ષ ત્રણ રત્નો જેવા, ત્રણ ચિતિ (અગ્નિદાહ) સ્થાને ત્રણ રત્ન સ્થાપ્યા તે શ્રેષ્ઠ અષ્ટાપદ પર્વત જય પામે છે. (૬) જ્યાં સિદ્ધોનાં રહેઠાણુ સમાન, ચાર પ્રકારનાં સિંહાસનોવાળું મંદિર શ્રી. ભરતે બનાવ્યું તે શ્રેષ્ઠ અષ્ટાપદ પર્વત જય પામે છે. (૭) જ્યાં એક યોગ્ય પ્રમાણુ લાંબું, તેથી અડધા વિસ્તારવાળું અને ત્રણ કોશ ઊંચું એવું મોટું ચૈત્ય શોભે છે તે શ્રેષ્ઠ અષ્ટાપદ પર્વત જય પામે છે. (૮) જ્યાં ભરતે પોતાની સહિત પોતાના ભાઈઓની અને યોવીશ તીર્થંકરોની પ્રતિમાઓ બનાવી તે શ્રેષ્ઠ અષ્ટાપદ જય પામે છે. (૯) પોતપોતાની આકૃતિ, પ્રમાણુ, વર્ણ અને લાંબનથી વર્તમાન જિનેશ્વરનાં બિંબો ભરતે અહીં બનાવ્યાં તે શ્રેષ્ઠ અષ્ટાપદ પર્વત જય પામે છે. (૧૦) જ્યાં પ્રતિમાઓ સહિત નવાણુ ભાઈઓના રત્નો તથા અરિહંત ભગવાન (શ્રી. ઋષભદેવ)નો સ્તૂપ, ચક્રવર્તીએ (ભરતરાજે) બનાવ્યા તે શ્રેષ્ઠ અષ્ટાપદ પર્વત જય પામે છે. (૧૧) ભરતરાજે મોહરૂપી સિંહને મારવા માટે જાણે અષ્ટાપદ ન બનાવ્યો હોય તેમ સૌનાનો આદ્ય યોગ્ય વિસ્તારવાળો જે શોભે છે તે શ્રેષ્ઠ અષ્ટાપદ પર્વત જય પામે છે. (૧૨) જેમાં ભરત ચક્રવર્તી વગેરે અનેક કોડ મહર્ષિઓ સિદ્ધિ પામ્યા તે શ્રેષ્ઠ અષ્ટાપદ પર્વત જય પામે છે. (૧૩) જ્યાં સુશુદ્ધિએ સંવાર્થસિદ્ધ-મોક્ષપદને પામેલ. ભરતરાજ જેવા રાજર્ષિઓની વાતો સગર રાજાના પુત્રો (૬૦૦૦૦ પુત્રો) પાસે કહી તે શ્રેષ્ઠ અષ્ટાપદ પર્વત જય પામે છે. (૧૪) જ્યાં સાગર જેવા વિચારવાળા સગરપુત્રોએ ચારે બાજુથી યજ્ઞ (પુણ્ય) રક્ષણ કરતાં સાગરની જ ખાઈ કરી તે શ્રેષ્ઠ અષ્ટાપદ પર્વત જય પામે છે. (૧૫) જે જૈન (પર્વત) નિરંતર મોક્ષ રૂપ હાથે વડે પોતાનાં પાપો ધોવાને જ જાણે ગંગામાં આશ્રિત થયો છે તે શ્રેષ્ઠ અષ્ટાપદ પર્વત જય પામે છે. (૧૬) જ્યાં હમયંતીએ જિનેશ્વરપ્રભુને તિલક કરવાથી (પોતાના) કપાળમાં સ્વભાવથી જ તિલક (સૌભાગ્ય ચિહ્ન) રૂપ ચૈવ્યકૂળ પ્રાપ્ત કર્યું તે શ્રેષ્ઠ અષ્ટાપદ પર્વત જય પામે છે. (૧૭) જ્યાં બાલિએ કાપથી પોતાના ચરણ વડે દબાવીને યમના સમુદ્રમાં નખાતા રાવણને ખૂબ રડાવ્યો તે શ્રેષ્ઠ અષ્ટાપદ પર્વત જય પામે છે. (૧૮) જ્યાં જિનેશ્વર પ્રભુનો મહોત્સવ કરતા રાવણે હાથની નસ વડે તંત્રી-તાંત બનાવીને ધરણેન્દ્રથી વિજયની અમોઘ શક્તિ મેળવી તે શ્રેષ્ઠ અષ્ટાપદ પર્વત જય પામે છે. (૧૯) જ્યાં ગણધર મહારાજે પશ્ચિમાદિ દિશાઓમાં ચાર, આઠ, દસ, અને બે-એમ જિનેશ્વર પ્રભુઓનાં બિંબોને વંદન કર્યું તે શ્રેષ્ઠ અષ્ટાપદ પર્વત જય પામે છે. (૨૦) જે મનુષ્ય આ પર્વતમાં જિનેશ્વર પ્રભુને પોતાની શક્તિથી વંદન કરે છે તે અચલ-ચિદ્ધર ઉદય-પણાને પામે છે, એમ શ્રી વીરપ્રભુએ વર્ણવ્યું છે તે શ્રેષ્ઠ અષ્ટાપદ પર્વત જય પામે છે. (૨૧) દશ પૂર્વધારી પુંડરીક સ્વામી, પ્રભુએ કહેલા પુંડરીક અધ્યયનના લાભવાથી અહીં દશમા (દેવલોક) દેવ થયા તે શ્રેષ્ઠ અષ્ટાપદ પર્વત જય પામે છે. (૨૨) જ્યાં જિનેશ્વર પ્રભુની સ્તુતિ કરનાર શ્રી. જાતમ ગણધરે એકસો પંદર તાપસોને દીક્ષા આપી તે શ્રેષ્ઠ અષ્ટાપદ પર્વત જય પામે છે. (૨૩) એ પ્રકારે મેરુપર્વત સમાન સુવર્ણમય અને લાંબા

અંક ૭]

શ્રી વિવિધતીર્થકલ્યાણપદનું વળુ કલ્પ

[૨૮૭]

સમય સુધી રહેનાર મહાતીર્થ અષ્ટાપદનું વર્ણન કર્યું. તે શ્રેષ્ઠ અષ્ટાપદ પર્વત જ્ય પામે છે. (૨૪).

॥ ઇતિ શ્રીઅષ્ટાપદ મહાતીર્થ કલ્પ ॥

[૨]

પ્રતિષ્ઠાનપત્તન કલ્પ*

ગંગાકીર્ણ અને ગોદાવરી (નદીના તીર) થી પવિત્ર (થયેલું), તથા મહારાષ્ટ્ર(દેશ)ની લક્ષ્મીના મન્ત્રકર્મા રત્નના આબુપણુ સમાન અને આંખને ડંડક આપનારાં ચૈત્યો તેમજ મહેલો વડે સુંદર એવું શ્રી. પ્રતિષ્ઠાન નામનું નગર જ્ય પામે. [૧] અહીં અડસક લૌકિક તીર્થો અને આવન વીરો ઉત્પન્ન થયા છે. (વળી) અહીં વીરોનું ક્ષેત્ર હોવાથી પ્રૌઢ તેજવાળા સૂર્યસમાન રાજાઓનો (પણ) પ્રવેશ નથી થતો. [૨] કાચાના લાંબનવાળા જિનેશ્વર (શ્રી. મુનિસુવતરવામી) આ નગરથી રાત્રે જ અહીં (પ્રતિષ્ઠાનપુર) થી સાઠ યોજન પ્રમાણુ માર્ગને ઉલ્લંઘન કરી ધોડાઓને બોધ કરવા માટે બૃહુપુર (ભરૂચ નગર) ગાં ગયા. [૩] જિનેશ્વર પ્રભુ (શ્રી. મહાતીર રવામી) ના મોક્ષ થયા પછી ૬૬૩ વર્ષ અતીત થતાં આર્ષ કાલકે (કાલકાચાર્ય) બાદરવા શુદ્ધિ યોચના દિવસે વાર્ષિક (સંવત્સરી) પર્વ કર્યું. [૪] અહીં ધરોની શ્રેણીને જોવાથી સુદ્ધિશાળી મનુષ્ય આશ્ચર્યકારી અને જોવા યોગ્ય એવા દેવતાના વિમાનોનો માર્ગ પણ તે જ હણે છાડી દે છે. [૫] આશ્ચર્યકારી ચારિત્રવાળા શાતવાહન વગેરે રાજાઓ અહીં થયા, અને ઘણા પ્રકારના દેવતાઓથી અધિષ્ઠિત એવા આ નગરમાં ઘણીએ દાનશાળાઓ હતી. [૬] અહીં રાજાઓના આગ્રહથી કપિલ, આત્રેય, ગ્રહસ્પતિ, પંચાલ વગેરે (પિઠાનો) એ, પોતાના ચાર લાખ શ્લોક પ્રમાણુ અર્થવાળા એક [એક] શ્લોકનો વિસ્તાર કર્યો. [૭] તે આ શ્લોક છે. આત્રેયે **જીર્ણ મોજનમ્**—[પાચન થતાં બોજન કરવું], કપિલે **પ્રાણીનાં દયા**—[પ્રાણીઓ ઉપર દયા રાખવી], ગ્રહસ્પતિએ **અવિશ્વાસઃ** (અવિશ્વાસ) પંચાલે **સ્ત્રીષુ માર્દવમ્** (સ્ત્રીઓ પ્રત્યે મૃદુભાવ રાખવો) (અર્થાત્ દરેકે આ શરૂઆતના પદવાળા ચાર શ્લોક પર ચાર લાખ શ્લોક પ્રમાણુવાળા ગ્રંથોની રચના કરી છે.) [૮] આંખમાં અમૃતના સિયંન સમાન, સારી દૃષ્ટિવાળા (મનુષ્યરૂપ) મોરોને માટે મેઘની ધટા સમાન એવી લેપવાળી (ધાતુની) જીવનરવામી (મુનિસુવત રવામીના જીવતાં જ બનાવેલી) શ્રી. મુનિસુવતરવામીની પ્રતિમા અહીં (પ્રતિષ્ઠાનપુરમાં) જ્ય પામે છે. [૯] આ (પ્રતિમા)ને અગિયાર લાખ પંચાસી હજાર આઠસો તે જાંખન (૧૧૮૫૮૫૬) વર્ષનો કાળ થયો છે. [૧૦] અહીં મુનિસુવતરવામીના મંદિરમાં અનેક પ્રકારના મહોત્સવવાળી યાત્રા કરીને ભવ્ય મુરૂષો આ લોક અને પરલોકની સુખ સપત્તિ એકઠી કરે છે. [૧૧] અહીં મનુષ્યોના પ્રેમની વૃદ્ધિને યતાવતા એવા જિનેશ્વરપ્રભુઓના મંદિરમાં કલિવાળી અને દેહીપ્રમાન પ્રતિબિંબની લેખ્યમય પ્રતિમાઓ સુંદર રીતે શોભે છે. [૧૨] અંબાદેવી તેમજ ક્ષેત્રોના રવામી અને યક્ષોના નાયક કપટી (યક્ષ) એ બંને આ ચૈત્યમાં વસતાં શ્રી. સંઘના

*આ કલ્પ સિંધી જૈન ગ્રંથમાલા પ્રકાશિત 'વિવિધતીર્થકલ્પ'ના ૪૭ માંખાને અપાયેલ છે.

[૨૮૮]

શ્રી જૈન સત્ય પ્રકાશ

[વર્ષ ૬]

કળેને નાશ કરે છે. [૧૩] અહીં મંદિરની લક્ષ્મી માટે શ્રેષ્ઠ, પ્રાણીઓના સમૂહને ઉપકાર કરવામાં એક વ્રતવાળા અને જેમના ચરણ કમળ દેવતાઓના સમૂહે આનંદ પૂર્વક સેવ્યા છે એવા શ્રી. મુનિમુવતરવામી હંમેશાં તમારા કલ્યાણ માટે થાઓ. [૧૪]

શ્રી પ્રતિષ્ઠાન તીર્થને: કલ્પ સંજ્ઞનપુરૂષોના કલ્યાણ માટે શ્રી. જિનપ્રભસૂરિએ રચ્યો છે[૧૫]

॥ ઇતિ શ્રી. પ્રતિષ્ઠાનપત્તન કલ્પ ॥

[૩]

અપાપાપુરી (સંક્ષિપ્ત) કલ્પ*

વનપ્રદેશમાં અત્યંત પીકાથી દુઃખ પામેલા, અંતિમ જિનેશ્વર શ્રી. વીરપ્રભુના સીસાની સળીઓવાળા જે કાનના છિદ્રમાંથી સિદ્ધાર્થના કહેવાથી ખરક નામના વૈદ્ય શબ્દ કાઢ્યે હતે મોટા ચીત્કાર શબ્દ વડે કંપી ગઈલ પર્વતની ગુફા, જે નગરીની પાસેના ભાગમાં રહેલી આજ પણ જોવાય છે. (૧) જ્યાં ચરમ જિનેશ્વર શ્રી. મહાવીર પ્રભુએ જૂલિકાવનથી મહાસેન નામના વનમાં વૈશાખ શુદ્ધ અગિયારસની રાત્રિએ આવીને સારા વિદ્યાર્થીઓ એવા ગૌતમ વગેરે અગિયાર ગણધરોને દીક્ષા આપી અને ત્રિપદી વડે સંસારરૂપ સમુદ્રને તરવામાં વહાણુ સમાન દ્વાદશાંગીની રચના કરી. (૨) જે (પુરી)માં શ્રી. હસ્તિપાલ નામના રાજા વડે સ્થાપન કરાયેલ શ્રી. વર્ધમાનસ્વામીએ જે દિવસ અનશન કરી છેલ્લી દેશનાઘ્નિ આપીને શુદ્ધકલામાં આસો માસના સ્વાતિનક્ષત્રની અમાવસ્યાની રાત્રે અત્યંત સુખસ્વરૂપ લક્ષ્મીના ગૃહ સમાન મોક્ષસુખ પામ્યા તે, પુરીઓમાં શ્રેષ્ઠ શ્રી પાપાનગરી મનુષ્યોને પાપ સહિત કરે. (૩)

જેમાં આજ પણ મૂર્તિઓના સ્થાનવાળા પર્વતો પ્રભાવ અતાવે છે, અને જ્યાં રાત્રિએ તેલ વિનાની ને પાણીથી ભરપૂર એવી ગુફામાં ગૃહમણિઓ બળે છે, જે અત્યંત આશ્ચર્યની ભૂમિ એવી જિનેશ્વરના સ્તૂપથી સુંદર સ્વરૂપવાળી છે તે શ્રેષ્ઠ અપાપાનગરી વચ્ચે અને પહેલાં યાત્રાળુઓના કલ્યાણ માટે થાઓ. (૪)

॥ ઇતિ શ્રી અપાપાકલ્પ ॥

* આ કલ્પ સિંધી જૈન ગ્રંથમાલા પ્રકાશિત 'વિવિધતીર્થકલ્પ'ના રચના પાને છપાયેલ છે.

સ્વીકાર

૧ ધાનુષારાયણ તથા કણ્ડવાદિ પ્રકાશ—સંપાદક મુનિરાજ શ્રી-દક્ષવિજયજી, પ્રકાશક—શ્રી ઋષભદેવજી મહાનગની પેદી, ગ્રંથડીયા. મૃત્યુ-સદુપયોગ.

૨ પરમાત્મ સંગીત રસ સ્ત્રોતસ્ત્રિની—રચયિતા—મુનિરાજ શ્રી ધુરંધરવિજયજી, પ્રકાશક—શ્રી જૈન સાહિત્યવર્ધકસભા, જૈન ધર્મશાળા, ગોપીપુરા—રૂર. મૃત્યુ આઠ આના.

પાપના પડધા

“હા-હા-હા-હા-હા!” ટંકાર કરતું તીર ધનુષમાંથી છૂટ્યું ત્યારે આ અદ્વૈતાર્ય ત્યારે તરફ ગાળી ગઈયું! જાણે આસપાસની ગિરિકંદરઓ કંપી ગઈ હોય એમ યોદ્ધાઓ એ પડધાના પડધા ગાળી ગઈયા! જાણે કે કાળરાત્રિની ચુડેલો રાસમા લેતી ન હોય એવું ગોઝાઈ એ હાસ્ય હતું!

“હા, હા, હા!” એક સાથે અનેક અદ્વૈતાર્યોએ એમાં સર મિલાવ્યા.

“પામર જીવજીઓ!!! પવનથી વ વધુ વેગવાળાં આ તીરોના સપાટામાંથી તમે ક્યાં ઝીગરવાનાં છો? નાદક જીવજી ભારીને દોડીદોડી શા માટે હાંસી મરો છો? તમારા મુઠ્ઠકનો રાગ-તમારા સર્વસ્વનો માલિક આજે તમારા પ્રાણો સાથે કીડા કરવા આહુ છે! સૈનિક! બીજું તીર!”

“ખમા અનદાતાને!” રહી સૈનિક બીજું તીર આપ્યું.

અને જોતજોતામાં તો જાણે તીરોનો વરસાદ શરૂ થઈ ગયો! એક પછી એક તીર ટંકાર કરતું વધુતવું હતું અને એક એક પ્રાણીને પાડતું હતું! જાણે આ પાપી દુનિયાથી ત્રાસીને ધરતીમાતા પોતાનાં જાળોને પોતાના જોળે સમાવી લેવા લાગી હતી.

પ્રવચતાંડવના બીષણુ નાદો સાંભળીને જેમ આણું ભૂમંડળ ચરહરી ઊઠે તેમ આજે આણું જંગલ ત્રાસી ગઈયું હતું. અધાંય પ્રાણીઓ એ ત્રાસમાંથી અથવા ચિચિયારીઓ પાડતા ચારેકાર નાસભાગ કરતા હતા. એ ચિચિયારીઓ, એ દોડધામ અને મરતાં પ્રાણીઓનાં એ આક્રંદનો જાણે રાજજીને વધુ નશો ચડાવતાં હતાં.

પંચાળ દેશના કાંપિલ્ય નગરનો સંયતિ નામનો એ રાજા હતો. ‘આખા મુઠ્ઠકની માલિકી ભોગવવા હું સંજર્ગે છું અને ધારું તે કરી શકું છું’ એવા મદભર્યા વિચારોએ એ રાજાના હૃદય ઘેરીને લીધું હતું. અઢળક દ્રવ્યસંપત્તિ, અપાર વૈભવ વિલાસ, ભરયૌવન વય અને એમાં આવું મદભર્યું માનસ, પછી પૂછવું જ શું? ઊંચે આંખો રાખીને જ ચાલવાનું મન થાય એવી એ સ્થિતિ હતી!

રાજજીને આજે શિકાર રમવાનો શોખ જાગ્યો હતો; અને વસતીથી આધે-માનવીને કાષ્ઠ પણુ રીતે હરકત ન થાય એ રીતે-દૂરદૂરની ગિરિકંદરામાં કાંપિલ્યકેસર ઉદ્યાનમાં વસતા નિર્દોષ પ્રાણીઓ માથે આક્રમણ વાદળ ઉતરી પડ્યાં હતાં. જાણે કાષ્ઠ મહા દિગ્વિભ્રમ સાધવા નિકળ્યા હોય તેમ રાજજીએ પોતાની સાથે હયદળ, ગજદળ, રથદળ અને પામદળ-એમ ચતુરંગી સેના સાથે લીધી હતી.

અને આ અધું શા માટે?

કાષ્ઠ વાધ-દીપડા કે કેસરી-શિકાર કરવા રાજજી નહોતા નીકળ્યા. આજે તો મ્હોંમાં તરણાં લઈ ફરતાં હરણિયાં જેવાં નિર્દોષ પ્રાણીઓ રાજજીના તીરના ભોગ અનતા હતા.

અને એ તીરના લામાંથી દડદતા લોહીના ઝરણાં જોઈને, જાણે કે સંહારના દૈત્યનું

[૨૮૦]

શ્રી જૈન સત્ય પ્રકાશ

[વર્ષ ૬]

તરલાણું ભરાતું હોય તેમ, રાજાજી ખુશખુશાલ પોકારતા હતા. એ જોડના શોણિતની સરિ-
તામાં જાણે રાજાજીની કરુણા તણાઈ ગઈ હતી. વાનરને મદિરાપાનની જેમ એ રૂધિરની
નીકાએ રાજાજીના ઉન્માદને માઝા મૂકાવી હતી. રાજાજી આજે ફરતાની જીવંત મૂર્તિ સમા
બની ગયા હતા !

“જેજે સૈનિકા ! ખખરદાર ! એકે હરણિયું છટકી ન જાય ! હા, હા, હા, હા હા !”

અને એ અટહારવાના પડ્યા ધાવલ પશુઓની ચીસોમાં શમાઈ જતા હતા ! જાણે આ
અધીર પાપની સામે કુદરત કાળી ચીસો પાડતી હતી !

પણ એ ચીસોને સાંભળે એવા કાન ત્યાં હાજર ન હતા !

(૨)

સૈનિકા ચોતરફ હેકારી કરીને પશુઓને આંતરતા હતા.

એ બચંકર યુમરાણુથી ગભરાયેલા પશુઓ ટોળાંરૂપે નાસલાગ કરતા હતા અને એ
જોડને રાજાજી વધુ જોશમાં આવી ગયા હતા.

કેટલો પંથ કપાયો હતો કે કેટલાં પ્રાણીઓ કાળને શરણે થયાં હતાં એનું કશું લાન
રાજાજીને ન હતું !

આ સંહારલીલામાં રાજાજી એક ટોળામાંના એક હરણિયાની પાછળ પડ્યા હતા.

એને પોતાના સપાટામાંથી છટકી જવા મથતું જોઈને રાજાજીએ તેનો ખીંકા પકડ્યો
હતો; જાણે કોઈ મહાઅપરાધી નાસી જતો ન હોય !

હરણિયું જલગો મારતું એક વક્ષ ઘટામાં લપાઈ જતું હતું !

ત્યાં સંયતિ રાજાજી આવી ઘેર સંહારલીલા આદરી હતી એ જ કાંપિલકેસર
ઉદ્ધાનના બીજા એક ખુણે એક મુનિ આત્મસાધના કરતા હતા. વક્ષઘટાથી ઘેરાયેલ નાગર-
વેલના મંડપમાં બેસીને એ મુનિએ આત્મા ઉપરના મળને દૂર કરવા ધ્યાનાગ્નિ પ્રગટાવ્યો
હતો. આત્મરુદ્ધિ અને આત્મસિદ્ધિ સિવાય બીજા કશાની એને જોવા ન હતી. આખા
વિશ્વ માટેની મંગલકામનાઓ એમના હૈયામાં જોભરાતી હતી. ન કોઈને માટે રાગ કે ન
કોઈ પ્રત્યે દ્વેષ; સમભાવના સાગરમાં ઝીલતા એ મુનિવરની મુદ્રામાં ભલભલા પાપીને શાંત
કરવાની તાકાત ભરી હતી !

‘કેવી અજગ્ય વાત ! કેવી અજગ્ય કુદરત !

ત્યાં સંયતિ જેવો મહાહિંસક મદમત થઈને વૃમ્મનો હતો ત્યાં જ આવા પરમ અહિં-
સક મુનિવર ધ્યાન કરતા હતા. પણ કાદવ અને કમળ, ગુણાત્મ અને કાંટા, મધ અને મક્ષિકા
વડવાનળ અને મહાસાગર એક રથને રાખનાર કુદરતનો પાપ અને પુણ્યની સમતુલા
જાળવવાનો આ એક વધુ કીમીઓ કેમ ન હોય ? જે ધરતી ઉપર સંયતિ જેવાનો ક્રોધા-
નલ ભૂમૂકી રહ્યો હતો તે જ ધરતી ઉપર આ અહિંસામૂર્તિ મુનિવર શાંતરસભરી સરિતા
વહાવી રહ્યા હતા.

અંક ૭]

પાપના પડધા

[૨૯૧]

જાણે કુદરતના સંકેત ન હોય તેમ ટોળામાંથી ઘૂટા પડીને છલંગો મારી નાસતું હરણિયું એ મુનિવરવાળી વૃક્ષધટામાં પેસી ગયું.

રાજગજએ પણ આખા ટોળાને છોડીને એ હરણિયા પાછળ પોતાનો અંધ દોડાવી મૂક્યો. અને એ હરણિયું છટકી ન ગય એટલા માટે તીર ઉપર તીર નાંખવા શરૂ કર્યો. એક તીરે, કાળખંજરની જેમ, એ હરણિયાને વીધી નાંખ્યું. અને મરણુચીસ પાડતું એ હરણિયું મુનિવરની નજર પાસે ઢળી પડ્યું. જાણે કૂરતાથી ત્રાસીને સમતારસમાં સમાઈ ન જતા હોય એમ ક્ષણવારમાં એના પ્રાણ ઊડી ગયા. મુનિવરની કરુણાભીની દૃષ્ટિએ એના ઉપર અમીછાંટણા વરસાવતી હતી.

પોતાના શિકારને શોધતા રાજગજ ક્ષણભરમાં એ વૃક્ષધટામાં આવી પહોંચ્યા. અને પોતાના તીરથી વિધાયેલ હરણિયાને જોઈને ખુશખુશ થઈ ગયા. પણ ખીજ જ ક્ષણે ધ્યાન-મગ્ન જોડેલા મુનિવરને જોઈને રાજગજના મ્હોં ઉપર મેશ ફરી વળી! એનો આનંદ ઊડી ગયો!

રાજગજ અને મુનિવરની દૃષ્ટિ એક થઈ!

(૩)

ત્રિવેણી સંગમની જેમ શિકાર, શિકારી અને સાધુ-વણે ય એક સ્થળે આવી મળ્યાં.

શિકાર તો ક્યારનો ય સાધુરાજના ચરણમાં પડી પરલોક યાત્રાએ પ્રયાણ કરી ચૂક્યો હતો. એને તો વીતવાની વીતી ચૂકી હતી. સાધુરાજની દૃષ્ટિ શિકાર અને શિકારી બન્ને તરફ કરુણાભીની હતી. શિકાર તરફ-તેના ઉપર વીતેલ આદત માટે; શિકારી તરફ-તેના પાપી આચરણ માટે! બિચારો રાજગજ! આવાં પાપાચરણો સેવી કયા લાવે સુખી થાશે! ત્યાં શયતાનોના ક્રોધ દાવાનળો લલકરી ઉઠે છે ત્યાં સાધુરાજને સદાય કરુણાના મેઘ જ વરસાવે છે.

અને સંયતિરાજ? એના ઉપર તો જાણે કોઈ મહા મંત્ર પ્રયોગ હોય થયો એમ એ થંભી જ ગયો! પાપના ઘડામાં જાણે ઊભરો આવ્યો હોય એમ પોતાનું પાપ એને પોતાને જ પ્રત્યક્ષ દેખાવા લાગ્યું.

સાધુરાજ તો એકે શબ્દ બોલતા નથી. માત્ર સ્થિર નયને નિહાળ્યા કરે છે: ક્ષણભર શિકાર તરફ તો ક્ષણભર શિકારી તરફ.

પણ સંયતિરાજને તો મુનિરાજના આ મૌનમાં પણ હજાર હજાર પડ્યાઓ સંલગ્નાતા હતા. એનું અંતર જાણે વસોવાઈ જતું હોય એવા મહાનાદો એના અંતરમાં ગાજ રહ્યા હતા. પોતાના પાપના શતશઃ પડ્યાઓ ઉઠતા હોય એમ તે દિગ્મૂઢ બની ગયો હતો.

રાજગજ અંતર બોલતું હતું: “ અરેરે! આજે કેવું અપકૃત્ય થઈ ગયું. હરણાંઓ તો લલ્યાં ય હણ્યાં, પણ આ હરણિયાએ મરતાં મરતાં આ સાધુરાજનું શરણ લઈ મારા પાપને પોઝારી દીધું! આવા સાધુરાજની આગળ આવી ધોર હિંસા! આત્માને સાધવા નગર છોડી વનમાં આવ્યાં ત્યાં પણ મેં એમને શાંતિ ન લેવા દીધી! આવા નિર્દોષની હિંસાથી દુભાયેલું સાધુરાજનું મન ન માલુમ મારા ઉપર કેટલા ધિક્કાર વરસાવતું હશે! આ પાપનો નિસ્તાક શી રીતે સંભવે ? ”

[૨૯૨]

શ્રી જૈન સત્ય પ્રકાશ

[વર્ષ ૬]

ધર્મિધર્મિએ જાણે પોતાના પાપના ઝોળાઓ, સંધ્યાના પડછાયા જેમ, વધુ તે વધુ મોટા થતા હોય એમ સંયતિરાજને લાગ્યું. કાષ્ઠ મહાપિશાચનું દર્શન થયું હોય એમ રાજા વિહ્વળ બની ગયો.

મુનિરાજ તો હજીય મૌન હતા.

પણ પ્રલયના મહાશબ્દોમાં જે તાકાત નથી હોતી તે તાકાત ચારિત્રપરાયણ સાધુ-પુંગવોના મૌનમાં હોય છે. આવાં મૌન જીરવવાં શક્ય નથી. એ મૌન તો લલલલા કાળ-મીઠને પીગળાવી નાખે એવાં હોય છે.

સાધુરાજનું મૌન સંયતિ રાજ માટે હવે અસહ્ય હતું. પોતાના પાપના પડછાઓ હવે સહન થઈ શકે એમ ન હતું. તે બોલી ઉઠ્યા: “ક્ષમા, સાધુરાજ ક્ષમા! આપ જેવા સાધુ-રાજની લાગણી દુલવવાનું આ પાતક મારી શી ગતિ કરશે?”

પણ હજીય, મૌન તોડવાનો સમય દૂર હોય એમ, મુનિરાજ તો અમીલરી નજરે જોઈ જ રહ્યા હતા.

રાજા ફરી બોલ્યા: “મુનિરાજ! કૃપા કરો! મારો નિસ્તાર કરો! મને સત્ય માર્ગનો ઉપદેશ કરો! આ પાપનો બાર હવે અસહ્ય થઈ પડ્યો છે!”

મુનિરાજે જોયું કે સમય પાડી ગયો છે. રાજાજીના પરિણામો શુદ્ધ થતા જાય છે. લોહું ટીપાવા માટે તપાને તૈયાર થઈ ગયું છે. તે બોલ્યા: “રાજન્, અભય હો તને અને સંસારના સમગ્ર જીવોને, તું સૌને અભય આપ એટલે તને પોતાને પણ અભય મળશે! રાજન્, પાપના પુજ સમા આ રાજવૈભવ અને વિલાસોનો ત્યાગ કરી સૌનું કલ્યાણ કર એટલે તારું કલ્યાણ તને સ્વયં આવી મળશે! રાજન્, શાંત પાપ.”

મુનિરાજની મેઘગંભીર વાણીમાં પોતાના પાપના પડછા જાણે સમાઈ ગયા હોય એમ રાજા શાંત થઈ ગયો. તેને અંતરમાં આનંદનો અનુભવ થવા લાગ્યો. તેણે વિચાર્યું: “જે સાધુરાજના ટૂંકા સહવાસે આટલી શાંતિ આપી એના ચરણની સતત સેવા મને કેટલું સુખ આપશે?”

અને એ કર્મશૂર રાજવીને ધર્મશૂર થતાં વાર ન લાગી. એના પાપના પડછા હવે સાવ શાંત થઈ ગયા હતા. એણે મુનિરાજના ચરણમાં પોતાનું સ્થાન શોધી લીધું હતું. રાજવૈભવ હવે એને મન તણીએ લાગે થઈ ગયાં હતાં.

નમતી સંધ્યાએ જ્યારે કાંપિલ્યકેસર ઉદ્યાનમાંથી કાંપિલ્ય નગરની ચતુરંગી સેના પાછી ફરી ત્યારે તે રાજવી વિહોણી હતી!

સંયતિરાજ સાધુરાજના પગે ચાલી નીકળ્યા હતા.

—રતિલાલ દીપચંદ્ર દેસાઈ

અઢારમી સદીના મહાન જ્યોતિર્ધર

મહોપાધ્યાય શ્રી યશોવિજયજી

[૬૦૦ પંચિક]

લેખક : આચાર્ય મહારાજ શ્રી. વિજયપદ્મસૂરિજી

‘શ્રી. જૈન સત્ય પ્રકાશ’ના વર્ષ ૨, અંક ૯, ક્રમાંક ૨૨ માં ‘શ્રી યશોદાત્રિશિકા’ નામક પ્રાકૃત ભાષાનું માર્ગ બનાવેલું એક કાવ્ય પ્રગટ થયું હતું. એ કાવ્યમાં મહોપાધ્યાય શ્રી. યશોવિજયજી મહારાજનું જીવન ગૂંથવામાં આવ્યું છે. શ્રી. યશોવિજયજી મહારાજના જીવનચરિત્ર અંગેની આધારભૂત માહિતી બહુ ઓછા પ્રમાણમાં મળે છે. તેથી પ્રાકૃત ભાષાને નહિ જાણનાર એવા સામાન્ય વાચક વર્ગને તેમજ બીજા વિદ્વાનોને પણ ઉપયોગી થઈ પડે એ હેતુથી મૂળ એ બીજીની લક્ષમાં રાખીને બીજા બીજા ગ્રંથોના ઉપયોગ કરીને અહીં એ દરેક શ્લોકનું વિશદ વિવેચન આપવામાં આવ્યું છે. વિવેચનમાં મૂળ બીજીનો તે તે શ્લોક દર્શાવવા માટે દરેક સ્થળે શરૂઆતમાં કૌંસમાં તે તે અંક આપ્યો છે.

(૧) ગુજરાત દેશમાં આવેલા ખંભાત બંદર નામના પ્રસિદ્ધ નગરમાં રહેલા શ્રી. સ્તંભનપાર્શ્વનાથ પ્રભુને પ્રણામ કરીને તેમજ જેઓ મારા આત્માના પરમ ઉદ્ધારક છે તે મારા પરમ પૂજ્ય પરમોપકારી ગુરૂવર્ય આચાર્ય મહારાજ શ્રીમદ્ વિજયનેમિસૂરીશ્વરજી મહારાજના પરમ પવિત્ર ચરણ કમળને મનસ્કાર કરીને ન્યાયવિશારદ ન્યાયાચાર્ય શ્રીમદ્ યશોવિજયજી ઉપાધ્યાયજી મહારાજ-જેઓ લગભગ ત્રણસો વર્ષ ઉપર આ પૃથ્વીતલને પાવન કરતા વિચરતા હતા, જેઓ સ્વસિદ્ધાન્ત પરસિદ્ધાન્તના જ્ઞાતા હતા, જેઓ ન્યાયશાસ્ત્રોના જ્ઞાનમાં જગતના પ્રખર પડિતોને પણ આશ્ચર્ય પમાડે એવા જ્ઞાનવાળા હતા, જેઓ ચારિત્રની આરાધનામાં અત્યંત કુશળ હતા, જેઓ પ્રાચીન અને નવ્ય ન્યાયના તેમજ ધર્મસિદ્ધાન્તના ગ્રંથો બનાવવામાં અતિ તીક્ષ્ણ બુદ્ધિવાળા હતા—તેમનું તેમની શિષ્યપરંપરામાં થયેલા શ્રી ક્રાંતિવિજય મહારાજ કૃત ‘સુજસવેલો ભાસ’ વગેરે ગ્રંથોના આધારે હું ચરિત્ર રચું છું.

(૨-૩) પરમપૂજ્ય શ્રી હરિભદ્રસૂરિજી અને કલિકાલસર્વજ્ઞ શ્રી હેમચંદ્રસૂરીશ્વરજી વગેરે શ્રી જૈનશાસનના સ્તંભ સરખા અને જ્ઞાનવાળા અનેક પૂવાચાર્યો થયા તે પછી ન્યાયશાસ્ત્ર વગેરેમાં નિપુણ અને પ્રતિભાશાળી શ્રીમદ્ યશોવિજયજી વાચક થયા તેમને હું મન વચન કાયા વડે નમસ્કાર કરું છું.

(૪) ઉપાધ્યાયજી મહારાજે સંકૃત ભાષામાં ન્યાય ખંડખાદ્ય, જ્ઞાનચિંદુ, અધ્યાત્મસાર વગેરે અનેક ગ્રંથો બનાવ્યા; પ્રાકૃત ભાષામાં શ્રી ગુરુતત્ત્વવિનિશ્ચય, ઉપદેશ રહસ્ય વગેરે અનેક ગ્રંથો બનાવ્યા, ગૂજરાતી ભાષામાં સાડી ત્રણસો, સવાસો, દોઢસો ગાથાનાં સ્તવનો ને દ્રવ્યગુણપર્યાયનો રાસ તથા શ્રીજીનસ્તવનની અનેક :ચોવીસી વગેરે ધણાં ગ્રંથો

[૨૯૪]

શ્રી જૈન સત્ય પ્રકાશ

[વર્ષ ૬]

બનાવ્યા તથા હિન્દી ભાષામાં પણ પ્રભુભક્તિનાં પદો વગેરે રૂપ અનેક ગ્રંથો બનાવ્યા. એ ગ્રંથો ઉત્તમ ભાવાર્થવાળા અને ગંભીર અર્થવાળા છે. એવા મહાન ગ્રંથોના રચનાર શ્રી યશોવિજયજી વાચકને હું વંદના કરું છું.

(૫) શ્રુતજ્ઞાનને ધારણ કરનાર એવા, ઉપાધ્યાય-વાચકરૂપી ગગન મંડલને દીપાવવામાં સૂર્ય સરખા, અને જગતમાં વર્તતા કુમતોના ધર્મને માનનારા અને રાગી દ્રેપી એવા દેવ-ગુરુને માનનારાના દુર્મતોના સ્વાદાદ શૈલીથી નાશ કરનારા, ધૈર્યગુણવાળા અને આચારાંગ વગેરે સ્વદર્શનના (જૈન દર્શનના) સિદ્ધાન્તોને તેમજ શ્રુતિઓ આદિ પરદર્શનના સિદ્ધાન્તને જાણનારા એવા શ્રીયશોવિજયજી વાચકવરને હું સર્વદા વંદના કરું છું.

(૬) ધર્મ જતોના સમુદાયથી પ્રશંસાપાત્ર થયેલા ગુજરાત દેશમાંના પડોદરા પ્રાન્તમાં ક્ષોલ ગામ અને પાટણની વચ્ચે આવેલા કનોડા નામના ગામમાં જેમનો જન્મ થયો હતો તે શ્રીયશોવિજયજી ઉપાધ્યાયને વંદના કરું છું. (અહીં શ્રીઉપાધ્યાયજી મહારાજની જન્મભૂમિ તરીકે-કનોડા ગામ જણાવ્યું તે 'સુજસવેકી ભાસ' વગેરે ગ્રંથોના આધારે કહ્યું છે.)

(૭) તેમના પિતાનું નામ નારાયણદાસ અને માતાનું નામ સૌભાગ્ય દેવી હતું. આ માતાપિતાના એ મોટા પુત્ર હતા. તેમના નાના ભાઈનું નામ પદ્મસિંહ અને તેમનું પોતાનું નામ જશવંત હતું.

(૮) તે સમયમાં પવિત્ર ચારિત્રવાળા પરમ પૂજ્ય પંડિત શ્રી નયવિજયજી મહારાજ એ જીલ્લામાં વિહરતા હતા. તેઓ વિ. સં. ૧૬૮૭માં પાટણની નજીકમાં આવેલા કુણધર નામના ગામમાં ચોમાસું રહ્યા હતા. ત્યાં ચોમાસુ પૂર્ણ કરીને ગામોગામ વિહાર કરતા અને ભગ્ય જીવોને ધર્મદેશના દેવામાં નિરન્તર ઉદ્ધમવાળા તે શ્રી નયવિજયજી મહારાજ વિ. સં. ૧૬૮૮માં કનોડા ગામે પધાર્યા.

(૯) પોતાના ગામમાં ગુરુમહારાજ પધારેલા જાણી સૌભાગ્યદેવી નિત્ય પોતાના જશવંત ને પદ્મસી નામના બન્ને પુત્રો સહિત વ્યાખ્યાન સાંભળવા જતી હતી. ત્યાં શ્રી નયવિજયજી ગુરુમહારાજની સંસારની અસારતા દર્શાવનારી વાણી સાંભળીને ત્રણેને વૈરાગ્યભાવના જનવાથી માતા અને બન્ને પુત્રો-એમ ત્રણે જણાએ નયવિજયજી મહારાજના વરદ હસ્તે અણહિલપુરપાટણમાં વિ. સં. ૧૬૮૮માં દીક્ષા અંગીકાર કરી.^૧

(૧૦) ગુરુમહારાજે માતૃશ્રી સૌભાગ્યદેવીના જશવંત નામે મોટા પુત્રનું મુનિ જશ-વિજય નામ સ્થાપ્યું, અને ન્હાના પુત્ર પદ્મસીનું મુનિ પદ્મવિજય નામ સ્થાપ્યું. એમાં મુનિ જશવિજયજી એ જ જાણુવા કે જેમનું આ સ્તોત્રરૂપે જીવનચરિત્ર દર્શાવાય છે (દીક્ષા આપ્યા પછી માતાનું શુ નામ સ્થાપ્યું તે સંજથી હકીકત જણાવી નથી.) તે જ સાલમાં (૧૬૮૮માં) આચાર્ય શ્રી વિજયદેવસૂરિજી મહારાજે બંનેને વડી દીક્ષા આપી.

૧-કન્હોડ; કન્હોડ. આવાં નામ પણ અન્યત્ર જણાવ્યાં છે.

૨-પદ્મસિંહ શ્રી યશોવિજયજી મહારાજના સહોદર ભાઈ હતા. નાના ભાઈ ઉપર મોટા ભાઈ પૂર્ણ લાગણી ધરાવતા હતા, એમ 'શ્રી ગુરુત્વવિનિશ્ચય' આદિનો અતિમ ભાગ વગેરે જોતાં નિર્ણય થાય છે-શ્રુઓ પ્રેમ્ણાં યસ્ય ચ સદ્ગ પદ્મવિજયો જ્ઞાતઃ સુધીઃ સોદરઃ ॥ તથા પંડિતપદ્મવિજયગણિસહોદરેણ પંડિતયશોવિજયેન આ દીક્ષા સમયે બંનેની દસ કે બાર વર્ષથી મોટી ઉંમર નહિ હોય, એમ ઐતિહાસિક ગ્રંથોના અવલોકનથી જણાય છે.

અંક ૭]

મહોપાધ્યાય શ્રી યશોવિજયજી

[૨૮૫]

(૧૧) શ્રી ગુરુમહારાજની દૃષ્ટીથી મુનિ શ્રી જશવિજયજીએ (જોડેને શ્રી યશોવિજયજી ઉપાધ્યાય મહારાજે) પોતાની અગાધ બુદ્ધિના અળથી સ્વ અને પર એમ બન્ને સિદ્ધાન્તોના જોડેલે કે આચારંગ આદિ સ્વસિદ્ધાન્તના અને યુનિઝો આદિ પરદર્શનોના સિદ્ધાન્તના પણ અમુક અંશે વિશાળ જ્ઞાનવાળા થયા. આ રીતે દીક્ષા સીધા બાદ અરૂપ સમયમાં અનેક શાસ્ત્રોના ક્રમસર અભ્યાસદ્વારા તત્ત્વપરિચય મેળવવા સતત પ્રયત્નશીલ બન્યા હતા.

(૧૨) અનુક્રમે વિ. સં. ૧૬૯૯માં શ્રી. જશવિજયજી આદિ શિષ્ય સહિત ગુરુ મહારાજ શ્રી. નયવિજયજી ગ્રામાનુગ્રામ વિહાર કરતા અને માર્ગમાં અનેક જીવોને પ્રતિભોધ પમાડતા રાજનગરમાં જોડેલે જૈનપુરી અમદાવાદ નગરીમાં પધાર્યા.

(૧૩) અહીં (અમદાવાદ)માં વિ. સં. ૧૬૯૯માં અનેક સભાજનોની સમક્ષ શ્રી. જશવિજયજી મુનીશ્વરે આઠ અવધાન કર્યાં, કે જેમાં તેમણે આઠ સભાજનોમાંના દરેકની આઠ આઠ વસ્તુઓ-કોષ્ટનું ગણિત, કોષ્ટનું કાવ્ય, એમ ૬૪ વસ્તુઓને બરાબર યાદ રાખીને અનુક્રમે તે વસ્તુઓના જવાબ કહી દેખાડ્યા - પોતાની સ્મરંશુશક્તિનો પરિચય કરાવ્યો. શ્રી જશવિજયજીનું બુદ્ધિબળ જોઈને અમદાવાદનિવાસી શ્રાવક ધનજી સુરા બહુ જ રાજી થયા.

(૧૪) આ પરથી શ્રી ધનજી શેઠે શ્રી નયવિજયજી મહારાજને વિનંતિ કરી કે હે ગુરુવર્ય! આપશ્રીના શિષ્ય શ્રી જશવિજયજી મહારાજ ઘણા સુઘ્રક્ષણ છે, ઘણા વૈરાગ્યવાળા છે અને ઘણી બુદ્ધિવાળા છે. માટે આવા બુદ્ધિમાન શિષ્યને જોએ દર્શનના મોટા મોટા ગ્રન્થો ભણાવવા યોગ્ય છે, કારણકે આપના આ શિષ્ય જોએ દર્શનનાં શાસ્ત્રોમાં નિપુણ થઈને શ્રી જૈનશાસનની પ્રવાવના કરી શકે એવા છે. આ પ્રમાણે ધનજી શેઠે ગુરુ મહારાજને કહ્યું.

(૧૫) ધનજી શેઠે જ્યારે શ્રી યશોવિજયજીને ભણાવવા માટે નયવિજયજીને આગ્રહભરી વિનંતિ કરી ત્યારે ગુરુમહારાજે પોતાનો અભિપ્રાય દર્શાવ્યો કે-હે ધનજી શેઠ! શ્રી જશવિજયજી બરેબર સુઘ્રક્ષણ અને ઘણા જ બુદ્ધિશાળી શિષ્ય છે. જે જોએ દર્શનનાં શાસ્ત્રોમાં નિપુણ થાય તો અવશ્ય એ શાસનપ્રભાવના કરી જૈનશાસનને દીપાવે તેવા છે. મારા શિષ્યની બુદ્ધિની પરીક્ષા તમોએ કરી તે યથાર્થ કરી છે. પરંતુ શિષ્યને ભણાવવાની બાબતમાં મોટી મુશ્કેલી એ છે કે જોએ દર્શનના શાસ્ત્રોનું અતિવિશાળ જ્ઞાન પ્રાપ્ત કરવાનું મુખ્ય સ્થાન તો કાશી-વાણારસી નગરી છે, કારણકે ત્યાં જ સૂક્ષ્મ બુદ્ધિવાળા મહાન ન્યાય શાસ્ત્રીઓ, સાહિત્ય શાસ્ત્રીઓ, વેદાન્ત શાસ્ત્રીઓ ને દર્શન શાસ્ત્રીઓ વસે છે અને ગુજરાત વગેરે દેશોમાં વિશાળ જ્ઞાન પ્રાપ્ત કરવાનું કોષ્ટ એવું પ્રસિદ્ધ સ્થાન નથી. વળી તે કાશીના શાસ્ત્રીઓ ત્યાં શિષ્યાદિકને જોએ દર્શનના જે મહાન ગ્રન્થો ભણાવે છે તે ધન વિના ભણાવી શકે નહીં. તેમજ અહીંથી કાશી સુધી જવું તે પણ મોટી મુશીબત છે. માટે એ બાબત બહુ વિચારણીય છે.

(૧૬) આ પ્રમાણે શિષ્યને કાશી લઈ જઈને ભણાવવા સંબંધમાં ગુરુમહારાજે અધ્યાપકના પગારની મુશીબત બતાવી ત્યારે તે સાંભળીને ધનજી શેઠે કહ્યું કે-હે ગુરુરાજ! આપે જે પગારની મુશીબત કહી તે સાચી છે. પરંતુ આવા મહાન બુદ્ધિશાળી અને શાસનપ્રભાવી શિષ્યને માટે અભ્યાસની સગવડ કરાવી દેવી એ અમારું કર્તવ્ય છે. માટે આ બાબતમાં હું રૂપાનાણાના ૨૦૦૦ (બે હજાર) દીનાર (મહોર) ખર્ચ કરવા તૈયાર છું. માટે આપ કાંઈ પણ સંકોચ રાખ્યા વગર શિષ્યને લઈ કાશી પધારો! આ પ્રમાણે ધનજી શેઠનાં વચન સાંભળી પોતાના શિષ્યને ભણાવવા માટે સારા મુદ્દતે કાશી તરફ વિહાર

[૨૯૬]

શ્રી જૈન સત્ય પ્રકાશ

[વર્ષ ૬]

કરી અનુક્રમે આવતાં અનેક ગામોમાં ભગ્ય જીવોને પ્રતિભોધ કરતા કરતા અને શિષ્યને ભણાવવાની ઉત્તમ સગવડથી સંતોષ પામતા અને શ્રી. યશોવિજયજી વગેરે શિષ્ય સહિત શ્રી નયવિજયજી ગુરુમહારાજ કાશીનગરમાં પધાર્યાં.

(૧૭) કાશીનગરમાં આવીને ભણાવનાર ઉપાધ્યાયની સગવડ યથાવસ્થિત કરીને ઉત્તમ સુદ્ધિવાળા શ્રી યશોવિજયજી મહારાજે બ્રાહ્મણ વિદ્યાગુરુઓની પાસે જઈ દર્શનના તાત્પર્ય-વાળા-રહસ્યવાળા ગ્રન્થોનું અધ્યયન શરૂ કર્યું.

(૧૮) તે જઈ દર્શનના ગ્રન્થોમાં ન્યાયશાસ્ત્રોમાં પ્રાચીન અને નવીન ન્યાય એમ બે પ્રકારનાં ન્યાયશાસ્ત્રો છે, તે બન્નેના ગ્રન્થો ત્રણ વર્ષમાં યથાર્થ જાણી લીધા. અને એમાં નવીન ન્યાયનો તત્ત્વચિંતામણિ નામનો ગ્રન્થ જે બહુ કઠીન છે તે પણ અદ્ય કાળમાં સુદ્ધિના પ્રભાવથી જાણી લીધો.

(૧૯) એ પ્રમાણે જઈ દર્શનનાં શાસ્ત્રોમાં નિપુણ થઈને અને તેમાં પણ ન્યાય શાસ્ત્રમાં વિશેષ નિપુણ થઈને શ્રી યશોવિજયજી મહારાજ-કાશીનગરમાં કાષ્ઠકવાર ચર્ચા માટે મળતી વિદ્વાનોની સભામાં જઈને ચર્ચાવાદ સાંભળ હતા. એક વાર તે વિદ્વાનોની સભામાં એક મહાન તાર્કિક-નૈયાયિક સંન્યાસી આવ્યો. તેણે પોતાના ચર્ચાવાદમાં સર્વ વિદ્વાનોને દિગ્મૂઢ જેવા બતાવી દીધા. તે વખતે સભામાં તે સંન્યાસી સામેના ચર્ચાવાદમાં શ્રી યશોવિજયજી મહારાજ પોતે જોભા રહ્યા અને તેની સાથે ઘણી વિલક્ષણ અને વિવિધ યુક્તિઓથી વાદવિવાદ કરી એ સંન્યાસીને શીઘ્ર નિરુત્તર કરી દુરાવ્યો. આ વખતે કાશીની આવી મહાન પડિતોની સભામાં સંન્યાસી સામે જીત મેળવવાથી શ્રી યશોવિજયજીએ ઘણી જ ચિરસ્થાયિની પ્રતિષ્ઠા મેળવી, અને તેઓશ્રી મહાન વિદ્વાન તરીકે પ્રસિદ્ધ થયા.

(૨૦) એ પ્રમાણે કાશીની સભામાં મહાન તર્કવાદી સંન્યાસીની રહામે જીત મેળવવાથી અને પોતાની સલાહનું ગૌરવ સાચવવાથી બહુ હર્ષ પામેલા ત્યાંના વિદ્વાનોએ શ્રી યશોવિજયજી મહારાજને ન્યાયવિશારદની પદવી આપી. ત્યારબાદ ગુરુમહારાજ શ્રી નયવિજયજી મહારાજે વિચાર કર્યો કે શિષ્યને ભણાવવા સંબંધી જે કાર્ય માટે અહીં આવ્યા હતા તે કાર્ય હવે સમાપ્ત થયું છે, અને શિષ્ય હવે પ્રખર વિદ્વાન થયેલ છે, માટે અહીંથી વિહાર કરવો આવશ્યક છે, કારણ કે મુનિના માર્ગ પ્રમાણે કાષ્ઠ એક નગરમાં એક ચોમાસાથી અધિક ચોમાસું કરવું યુક્ત નથી પરંતુ શિષ્યને ભણાવવાના મુખ્ય લાભને વિચારી અહીં આટલી મુદત રહેવાની જરૂર હતી તે હવે પરિપૂર્ણ થવાથી વિહાર કરવો ઉચિત છે. એમ વિચારી કાશીથી વિહાર કરીને તાર્કિકશેખર શ્રી યશોવિજયજી મહારાજ વગેરે શિષ્ય સહિત શ્રી નયવિજયજી મહારાજ પ્રથમ આગ્રા નગરમાં આવ્યા. ૩

૩-પોતાના ગુરુમહારાજે તર્કવિદ્યાનો અનુભવ પ્રાપ્ત કરાવ્યો, પોતે કાશીમાં વિજય મેળવ્યા, અને પડિતોએ 'ન્યાયવિશારદ' પદવી આપી એ બીજા શ્રી યશોવિજયજી મહારાજે સ્વકૃત 'ન્યાયખંડન ખાત્ર' (શ્રી મહાવીર સ્તવન)ના ૧૦૮મા શ્લોક વગેરેમાં જણાવી છે-તે આ પ્રમાણે-

અસૌ જૈન : કાશીવિબુધવિજયપ્રાપ્તવિરહો ।

મુદો ચચ્છત્યચ્છ : સમયનયમીમાંસિતજીષામ્ ॥

ય : શ્રીમદ્ગુરુભિર્નયાદિવિજયૈરાન્વીક્ષિકી ગ્રાહિત : ।

પ્રેમ્ણાં યસ્ય ચ સદ્ગ પદ્મવિજયો જાત : સુધી : સોદર : ॥

અંક ૭]

મહોપાધ્યાય શ્રી યશોવિજયજી

[૨૯૭]

(૨૧) ત્રણ વર્ષ કાશીમાં રહી ઘણા અન્યોનો અભ્યાસ કરીને જે બીજા કેટલાક ન્યાયગ્રંથોનો અભ્યાસ બાકી હતો તે અહીં આગ્રામાં ચાર વર્ષ સુધી રહીને નૈયાયિક પંડિતો પાસે પૂરો કર્યો.

(૨૨) આ વખતે આગ્રા વગેરે નગરોમાં બનારસીદાસ નામના પંડિતનો મત કે જે ઘણે ભાગે દિગંબર મતને અનુસરતો હતો અને એકાંત નિશ્ચય માર્ગને પોષતો હતો તે ઘણા પ્રચલિત થયો હતો. અનુક્રમે બનારસીદાસનો શિષ્ય કુંવરજી નામે થયો. તે પણ પોતાના ગુરુના મતનો પ્રચાર કરતો હતો. આ વખતે શ્રી ઉપાધ્યાયજી મહારાજે તે મત જૈનશૈલીને અનુસરતો નથી એમ તે મતના શ્રાવકો વગેરેને યુક્તિપૂર્વક સમજાવીને તેમને જૈનધર્મમાં સ્થિર કર્યા. આ રીતે બનારસીદાસનો દુર્મત દૂર કરીને શ્રી યશોવિજયજી સહિત શ્રી નયવિજયજી મહારાજ આગ્રાથી અનુક્રમે ગ્રામાનુગ્રામ વિહાર કરતા કરતા તેમજ માર્ગમાં પણ (શ્રીયશોવિજયજી મહારાજ) અનેક પંડિતો સાથે શાસ્ત્રાર્થ કરતા કરતા જૈનપુરી સરખા રાજનગર (અમદાવાદ) માં પધાર્યા.

(૨૩) શ્રી નયવિજયજી મહારાજે અમદાવાદ આવી હર્ષપૂર્વક નાગોરીશાળામાં એટલે નાગોરી સરાહ નામનો લતો કે જે (અત્યારે પણ રતનપોળ) ઝવેરીવાડામાં મધ્યભાગે આવેલ છે ત્યાં ઉપાશ્રયમાં સ્થિરતા કરી. તે વખતે શ્રી યશોવિજયજી મહારાજ અનેક શાસ્ત્રોના વાદવિવાદ કરાનારા પંડિતોના સમુદાયમાં ઘણું આદરમાન પામ્યા, કારણ કે કોઈપણ દર્શનનો વાદી જૈન દર્શન સંબંધી વાદ કરવા આવે તો તેઓ તેને શાસ્ત્રની યુક્તિ પ્રયુક્તિઓથી તેમજ ન્યાયશાસ્ત્રોની પરિપાત્રી પ્રમાણે એવું સરસ સમજાવતા કે જેથી વાદી જૈનદર્શનની ખામી દર્શાવી શકતા નહિ, અને ઉપાધ્યાયજીએ દર્શાવેલી યુક્તિઓનું રહસ્ય સમજીને અત્યંત સંતોષ પામતા.

(૨૪) આ વખતે અમદાવાદમાં સદ્ગુણી જનોના સદ્ગુણને સન્માન આપનાર હોવાથી

યસ્ય ન્યાયવિશારદત્વચ્ચિહ્નં કાશ્યાં પ્રવસં બુધૈ -

સ્તસ્યૈષા કૃતિરાતનોતુ કૃતિનામાનંદમગ્નં મન : ॥

૪. અહીં જણાવેલ બનારસીદાસ સત્તરમી સદીમાં હયાત હતા. તે હીંદી ભાષાના જૈન કવિ તરીકે પ્રસિદ્ધ હતા. તેઓ આગ્રાના રહીશ શ્રીમાલ વૈશ્ય હતા. તેમના પિતાનું નામ ખરગસેન હતું અને વિ. સં. ૧૬૪૩ માં જોનપુરમાં તેમનો જન્મ થયો હતો. તેમણે મુનિશ્રી ભાનુચંદ્રજીની પાસે વિ. સં. ૧૬૬૦ સુધી કળ્યાદિ ગ્રંથોનો અભ્યાસ કર્યો હતો. અને તે મુનિના જ સમાગમથી ૧૬૬૪ થી ધાર્મિક પ્રવૃત્તિ તરફ વિશેષ લક્ષ્ય રાખીને અસદ્ગતિનાથી પાછા હટ્યા. આગ્રામાં તેમને અર્થમલ્લજી નામના અધ્યાત્મસિક્ષકોના સમાગમ થયો તેથી અને સમયસારના વાંચનથી તે નિશ્ચય માર્ગ તરફ દોરાયા. આ સ્થિતિમાં તેમણે જ્ઞાનપરચ્ચીશી વગેરે ગ્રંથો બતાવ્યા. વિ સં. ૧૯૬૨ માં પંડિત રૂપચંદના સમાગમથી અને દિગંબર ગ્રંથોના પરિચયથી પૂર્વ સ્થિતિ પલટાઈ ગઈ, એટલે તે દિગંબર મતાનુયાયી થયા. આ બનારસીદાસને કુંવરજી (કુમારપાલ) અમરચંદ વગેરે મદદગાર અનુયાયી શિષ્યો હતા. તેઓ આગ્રામાં નિશ્ચય માર્ગને પોષતા હતા અને આધ્યાત્મિક તરીકે ગણાતા હતા. આ અવસરે શ્રીમાત્ ઉપાધ્યાયજીએ તેમને ચર્ચામાં હરાવ્યા. અને તેના મતનું ખંડન અધ્યાત્મમત ખંડન સદીક મૂ. ગા. ૧૮ અને અધ્યાત્મમતપરીક્ષા (મૂલગાથા ૧૧૮) સદીકમાં કથું શ્રી મેઘવિજયજીએ આ બીના યુક્તિપ્રત્યોધમાં જણાવી છે. વિશેષ બીના ચૈતિહાસિક ગ્રંથોથી જણી લેવી.

[૨૯૮]

શ્રી જૈન સત્ય પ્રકાશ

[વર્ષ ૬]

ગુણરસિક અને પ્રજ્ઞજનોતું દિત કરવાની મતિવાળો એવો મહોત્પત્તાન નામે વડો. રાજ્યાધિકારી (મુખ્ય) રહેતો હતો. તેની નજર નીચે જ અમદાવાદ જીલ્લાનું સર્વ રાજતંત્ર ચાલતું હતું. તે મહોત્પત્તાનની રાજસભામાં શ્રી યશોવિજયજીના ધર્મશાસ્ત્રોના અથાગ જ્ઞાનની અને અત્યંત શુદ્ધિવૈભવની પ્રશંસા થઈ, આ સાંભળીને મહોત્પત્તાનને પણ એવા શુદ્ધિ-શાળી ધર્મસંન્યાસીને મળવાનું અને તેમનો શુદ્ધિવૈભવ સાક્ષાત્ નજરે જોવાનું મન થયું. તેથી પોતાનો અભિપ્રાય રાજસભામાં ખેસનારા અગ્રગણ્ય શ્રાવકો વગેરેને જણાવતાં તેઓએ સભામાં પધારવાની શ્રી યશોવિજયજી મહારાજને વિનંતિ કરી. આથી ગુરુમહારાજે પણ, સકારણુ રાજસભામાં જવાથી શાસનની પ્રભાવના થશે એમ જાણી, રાજસભામાં જવાની આજ્ઞા આપી. રાજ્યાધિકારીએ પણ શ્રી જયવિજય મહારાજના પધારવાની વાત જાણી અત્યંત રાજી થઈ રાજસભામાં મુનિમહારાજને યોગ્ય ખેસવા વગેરેની સર્વ સગવડ કરાવી.

(૨૫) શ્રી યશોવિજયજી મહારાજે અગ્રગણ્ય શ્રાવકના સમુદાય સહિત રાજસભામાં જઈને રાજ્યાધિકારીની વિનંતિથી ત્યાં સભામાં સર્વ સભાજનો સમક્ષ પોતાની શુદ્ધિના બળથી અદાર અવધાન કરી ખતાવ્યાં, કે જેમાં ૧૮ સભાજનોની દરેકની જુદી જુદી વાત (એટલે એક જણની અનેક વાત તેવી ૧૮ જણની ઘણી વાત) યાદ રાખીને દરેકની વાત અનુક્રમે સાંભળાવી દેવાની હોય છે એવા પ્રકારનાં ૧૮ અવધાનો કરી ખતાવ્યાં. તેમનું આવું શુદ્ધિબળ જોઈને રાજ્યાધિકારી મહોત્પત્તાન બહુ જ રાજી થયો.

(૨૬) ત્યારબાદ હવે પામેલ મહોત્પત્તાન રાજ્યાધિકારીએ હવે વડે શ્રી યશોવિજયજી મહારાજનું ભગ્ય ઉત્સવાદિક પૂર્વક સન્માન પણ કર્યું. આ પ્રમાણે અમદાવાદમાં શ્રી યશોવિજયજી મહારાજે શ્રી જૈનશાસનની ઘણી ઉત્તમ પ્રભાવના કરી અને જેઓ જૈનધર્મ શું ચીજ છે તે બિલકુલ સમજતા નહોતા તેવાઓને પણ જૈનધર્મ પણ એક ઉત્તમ ધર્મ છે એમ સમજતા કર્યા. વળી જૈનધર્મમાં કોઈ વિદ્વાન નથી, એમ કહેનાર કેટલાએ વિદ્વાનો જૈનધર્મમાં પણ પ્રખર વિદ્વાનો છે એમ સમજતા થયા.

(૨૭) અમદાવાદના શ્રી. સંઘે વર્તમાન ગચ્છનાયક આચાર્ય મહારાજ શ્રી. વિજયદેવસૂરિ-જીની આગળ એવી વિનંતિ કરી કે ‘હે સૂરિવર્ય ! મુનિ જસવિજયજી મહારાજ વર્તમાન સમયમાં બહુશ્રુત એટલે ધર્મશાસ્ત્રવા જ્ઞાતા અનેક વાદિવિજેતા અને શ્રી જિનશાસનના મહાપ્રભાવક છે માટે તેઓને ઉપાધ્યાય પદની આપની યોગ્ય છે.

(૨૮) એ પ્રમાણે વિનયપૂર્વક રાજનગર (અમદાવાદ) ના શ્રી. સંઘે વિનંતિ કરી ત્યારે ઉત્તમ શુદ્ધિવાળા શ્રી દેવસૂરિજી મહારાજે સંઘની વિનંતિને પોતાના હૃદયમાં ઉતારી.

૫-શ્રી. વિજયદેવસૂરિની બીના ટૂંકમાં આ પ્રમાણે જ.જીવી-શ્રી. વિજયસેનસૂરિજીના તે પટ્ટધર હતા. પટ્ટાવલીના ક્રમ પ્રમાણે તેઓ ૧૦ માં પટ્ટધર હતા. તેમનો જન્મ વિ. સ. ૧૬૪૩માં, સૂરિપદ - ૧૬૫૧માં, સ્વર્ગવાસ-૧૭૨૧માં થયો હતો. એમના વખતમાં ૨૧ પાઠક અને ૩૦૫ પંન્યાસ હતા. ઉપાધ્યાય શ્રી. ધર્મસાગરજી મહારાજે રચેલી (૧) તપગચ્છ પટ્ટાવલી (૨) શ્રી. વિજયદેવસૂરિમાહા-ત્મ્ય-સંદીક (પૂર્ણ કરવાનો સમય વિ. સં. ૧૬૯૬, આના બનાવનાર શ્રીવલ્લભ પાઠક છે.) (૩) શ્રી. ગુણવિજયજી મહારાજે બનાવેલા-શ્રી વિજયદેવસૂરિ પ્રબંધ-(૪) વિજયદેવસૂરિની સન્માન્યો (૫)

અંક ૭]

મહોપાધ્યાય શ્રી યશોવિજયજી

[૨૯૯]

(૨૬-૩૦) ત્યારબાદ શ્રી યશોવિજયજી મહારાજે વીસરથાનકનો ઉત્તમ તપ આરંભ્યો અને તેવા ઉત્તમ તપની આરાધનાવાળા શ્રી યશોવિજયજી મહારાજને પોતાના ગુરુ શ્રી વિજયદેવસૂરિની આજ્ઞાથી આચાર્ય શ્રી વિજયપ્રભસૂરિજી મહારાજે શ્રી સંઘના બહુ ઉદ્ધાસ-પૂર્વક અને અષ્ટાહ્નિકા વગેરે મોટા ઉત્સવ વગેરેના વિધાનપૂર્વક વિ. સં. ૧૭૧૮ માં (મહિનો તથા તિથિ જણાવ્યાં નથી) શુભવાર શુભતિથિ શુભનક્ષત્ર શુભયોગ શુભલગ્ન સહિત શુભમુહૂર્તમાં અત્યંત આનંદથી ઉપાધ્યાય પદની આપી. ત્યારથી શ્રી યશોવિજયજી મહારાજ ઉપાધ્યાય શ્રી યશોવિજયજી થયા. અને પ્રથમ કાશીનગરમાં કાશીના વિદ્વાનોએ ન્યાયવિશારદ પદની આપી હતી અને ન્યાયના ૧૦૦ ગંથો બતાવવાથી 'ન્યાયાચાર્ય' પદ પણ આપ્યું હતું. તેથી શ્રી યશોવિજયજી મહારાજ હવે ન્યાયવિશારદ ન્યાયાચાર્ય મહામહોપાધ્યાય શ્રીમદ્ યશોવિજયજી એવા વિશિષ્ટ નામને ધારણ કરનારા થયા.

(૩૧) પોતાના બનાવેલા અધ્યાત્મમતપરીક્ષા વગેરે ગ્રંથોમાં અધ્યાત્મનો વિષય; ન્યાયખંડખાદ્યવૃત્તિ વગેરે ગ્રંથોમાં ન્યાયનો વિષય અને યોગવિશિકાવૃત્તિ તથા પાતાંજલયોગની શાસ્ત્રચતુર્થપાદની વૃત્તિ વગેરેમાં યોગનો વિષય એ પ્રમાણે અધ્યાત્મ, ન્યાય અને યોગના વિષયો જેમણે પોતાના બનાવેલા ગ્રંથોમાં ચર્ચેલા છે, અને તે ઉપરાંત કર્મપ્રવૃત્તિની વૃત્તિ આદિમાં કર્મ વગેરેનો વિષય અને બીજા પણ બનાવેલા અનેક ગ્રંથોમાં ધર્મ વગેરે વિષયો ઘણા ચર્ચ્યા છે, તેવા ઉત્તમોત્તમ ગ્રંથોના રચનાર ઉપાધ્યાય શ્રી યશોવિજયજી મહારાજનું જે પુરુષો નિત્ય સ્મરણ કરે છે તેવા લાગ્યશાળી પુરુષોને ધન્ય છે.

(૩૨) ઉપાધ્યાય શ્રી યશોવિજયજી મહારાજ ગ્રામાનુગ્રામ વિચરતા અનુક્રમે ગુણુગ હય ઇન્દુ વર્ષે એટલે ૧૭૪૩ના વિક્રમ સંવત્સરમાં દહોવતી નગરીમાં પધાર્યા. આ દહોવતી એટલે વડોદરા માનતમાં આવેલ અત્યારનું ડભોઇ નામનું ગામ સમજવું કે જે વડોદરાથી લગભગ બારેક ગાઉ દૂર છે, જ્યાંનો મનોહર કારીગરોવાળો હીરા કઠીઆનો ચણેલો કિલ્લો હતો પણ પ્રસિદ્ધ છે, અને જે પ્રથમ વારંધવલ રાજાની રાજધાનીનું નગર હતું. આ ડભોઇમાં વિ. સ. ૧૭૪૩માં મહા સુદી પાંચમે (વસંત પંચમીએ) ઉપાધ્યાયજી મહારાજ અનશન વિધિ સહિત ઉત્તમ મરણસમાધિ પૂર્વક સ્વર્ગપદ પામ્યા એટલે કાળધર્મ પામ્યા. વર્તમાન સમયે ડભોઇ નગરની બહાર તેમનો સ્તૂંય (દેરી) વિધમાન છે. અહીં વિ. સં. ૧૭૪૫ની મૌન એકાદશીએ શ્રી ન્યાયાચાર્યની પાદુકા પધરાવી છે.

નેમિસાગર રાસ (૬) શ્રી. દેવાનંદાભ્યુદય કાવ્ય (માધસમસ્થાપૂર્તિ તેના કર્તા શ્રી મેઘવિજય ઉપાધ્યાય રચના સં.-૧૭૨૭) (૭) દિવિજયમહાકાવ્ય વગેરે ગ્રંથોમાં શ્રી. વિજયદેવસૂરિમહારાજનું જીવન ચરિત્ર વિસ્તારથી વર્ણવ્યું છે.

૬. શ્રી વિજયદેવસૂરિજી મહારાજની હયાતીમાં (૬૧ મા પટ્ટધર) શ્રી વિજયસિંહસૂરિજી મહારાજ (જન્મ-મેડતામાં ૧૬૪૪ માં, દીક્ષા-૧૬૫૪, વાયકપદ-૧૬૭૩, સૂરિપદ-૧૬૮૨, સ્વર્ગ-૧૭૧૦માં) ૬૬ વર્ષની ઉંમરે કાલધર્મ પામ્યા, તેથી શ્રી વિજયદેવસૂરિજીએ પોતાની પાઠે વિજયપ્રભસૂરિને સ્થાપ્યા. શ્રી ઉપાધ્યાયજી મહારાજ પણ ૧૧ માં પટ્ટધર તરીકે શ્રી વિજયપ્રભસૂરિને સ્વકૃત ગ્રંથની પ્રશસ્તિમાં જણાવે છે. તેમની બીના કૂંકમાં આ પ્રમાણે જણાવી-જન્મ-૧૬૪૪માં, દીક્ષા-વિ. સં. ૧૬૮૬ માં પંચાસપદ-૧૭૦૧ માં, સૂરિપદ-ગંધારનગરમાં ૧૭૧૦ માં, સ્વર્ગવાસ ૧૭૪૬ માં.

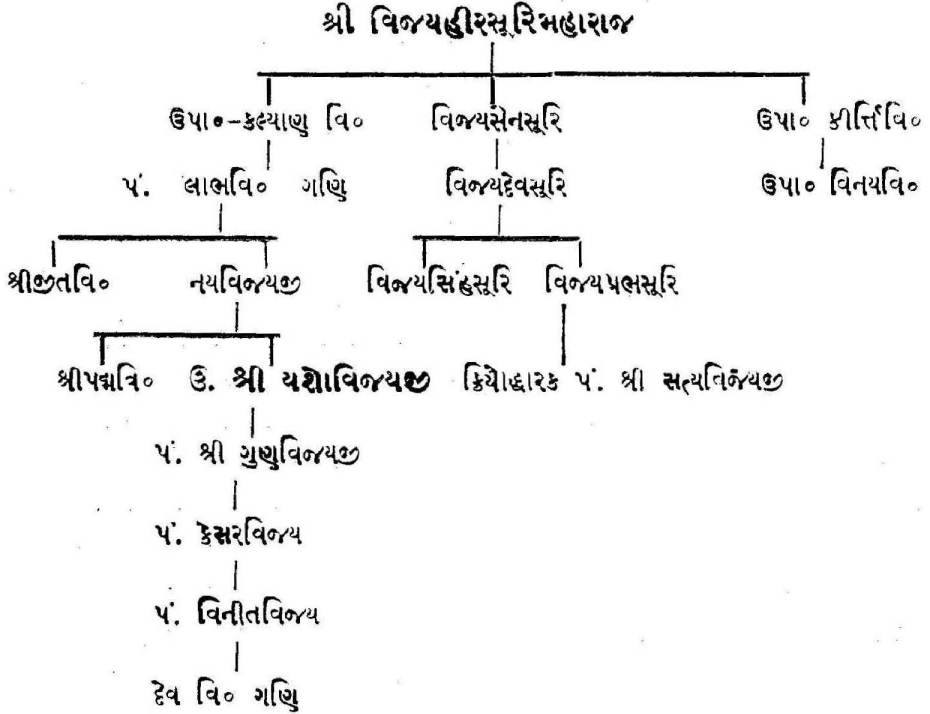

[૩૦૦]

શ્રી જૈન સત્ય પ્રકાશ

[વર્ષ ૬]

સમ્રાટ અકબરપ્રતિષ્ઠાધક શ્રી હીરવિજયજીસૂરીશ્વરજી મહારાજથી શ્રી યશોવિજયજી મહારાજની શિષ્ય પરંપરાનું વંશવૃક્ષ આ પ્રમાણે સમજવું.

(૩૩) એ પ્રમાણે તાર્કિકશિરોમણિ ન્યાયાચાર્ય ન્યાયવિશારદ ઉપાધ્યાય શ્રી યશોવિજયજી મહારાજનું આ જીવનચરિત્ર-ઉપાધ્યાયજી મહારાજના સદ્ગુણોના અનુરાગથી અને તેમના અપાર જ્ઞાનાદિ ગુણોનું અનુકરણ કરવાની ઈચ્છાથી અતિસંક્ષેપમાં કહ્યું છે. વર્તમાન સમયમાં ઉપાધ્યાયજીનું અથથી ઇતિ મુધીનું સવિસ્તર યથાર્થ જીવનચરિત્ર મળતું નથી, જેથી જેટલું મળી શકે છે તેટલામાંથી ઉદ્ધરીને સારભૂત આ જીવનચરિત્ર બહુ ટૂંકમાં કહ્યું છે. આ સંક્ષિપ્ત જીવનચરિત્ર વાંચીને અથવા સાંભળીને અને તેવા ગુણોની સેવના કરીને હે ભગ્ય જીવો ! તમે પરમ ઉત્તતિ એટલે પરમ કલ્યાણને પામે !

(૩૪-૩૫) વિ. સં. ૧૯૯૩માં જે દિવસે શ્રી ગૌતમસ્વામીને કેવળજ્ઞાન પ્રગટ થયું તે પવિત્ર દિવસે અતિ ઉત્તમ શ્રી જૈનશાસનની આરાધના કરવામાં રસિક એવો ઘણો શ્રાવક સમુદાય જેમાં વસે છે તે જૈનપુરી સરખા રાજનગર-અમદાવાદમાં પરમપૂજ્ય ગુરૂવર્ચ આચાર્ય શ્રી વિજયનેમિસૂરીશ્વરના શિષ્ય આચાર્ય વિજયપદ્મસૂરિએ પ્રિયકરવિજયજી નામના સાધુને લખાવા માટે આ ઉપાધ્યાયજી શ્રી યશોવિજયજી મહારાજના જીવનચરિત્રની રચના કરી.

મહાઉપાધ્યાય શ્રી યશોવિજયજી મહારાજે બનાવેલા ગ્રંથોની હકીકત એક સ્વતંત્ર નિર્ણયમાં જ આવી શકે એમ હોવાથી અહીં ન આપતા સ્વતંત્ર લેખરૂપે હવે પછી-અનતી શક્યતાએ આ માસિકના આવતા અંકમાં જ-આપવામાં આવશે.

સ મા યા ર

અંજનશલાકા તથા પ્રતિષ્ઠા—

કાલહાપુરમાં પૂ. આ. મ. શ્રી વિજયપ્રેમસૂરિજી તથા પૂ. આ. શ્રી. વિજયરામચંદ્ર-
સૂરિજી આદિની નિશ્રામાં ફાગણ સુદિ બીજના દિવસે શ્રી મુનિસુવતરવામી આદિ જિનજિ-
ઓની અંજનશલાકા કરવામાં આવી તથા ફાગણ સુદિ ત્રીજના દિવસે પ્રતિષ્ઠા કરવામાં આવી.

પ્રતિષ્ઠા—

[૧] આરંભકામાં મહાવદ ૬ના દિવસે પૂ. આ. શ્રી. વિજયમકિતસૂરિજી આદિની
નિશ્રામાં શ્રી વાસુપૂજ્ય ભગવાનની પ્રતિષ્ઠા કરવામાં આવી.

[૨] અમદાવાદમાં પંચમાષ્ટની પોળમાં પૂ. મુ. શ્રી ઉત્તમવિજયજી આદિની
નિશ્રામાં માહ વદિ ૧૦ શ્રી અનંતનાથ પ્રભુની પ્રતિષ્ઠા કરવામાં આવી.

[૩] અમદાવાદમાં નાગજી ભુદરની પોળમાં પૂ. આ. મ. શ્રી. વિજયલાવણ્યસૂરિજી
આદિની નિશ્રામાં શેઠ કેશવલાલ હેમચંદ નવાખના ઘરદેરાસરમાં ફાગણ સુદિ ૩ શ્રી ધર્મનાથ
પ્રભુની પ્રતિષ્ઠા કરવામાં આવી.

[૪] પીંળગાંવમાં ફાગણ સુદિ ત્રીજના દિવસે પૂ. પં. શ્રી ધર્મવિજયજી આદિની
નિશ્રામાં પ્રતિષ્ઠા કરવામાં આવી.

[૫] રાજમહેન્દ્રીમાં માહસુદિ ૧૪ના દિવસે શ્રી વાસુપૂજ્ય સ્વામીના પ્રતિષ્ઠા
કરવામાં આવી.

[૬] ખાનકાડોગરા [પંજાબ]માં મહા વદ ૬ ના દિવસે પૂ. આ. શ્રીવિજયવલ્લભસૂરિજી
આદિની નિશ્રામાં શ્રી શાંતિનાથ પ્રભુની પ્રતિષ્ઠા કરવામાં આવી.

દીક્ષા—

[૧] હંદોરમાં મહા સુદિ ૭ પૂ. મુ. શ્રી. મંગલવિજયજીએ શેઠશ્રી તારાચંદલાખને
દીક્ષા આપી. દીક્ષિતનું નામ મુ. મ. ત્રિલોકવિજયજી રાખવામાં આવ્યું.

[૨] સુરતનિવાસી શેઠશ્રી જીવજીયંદ ધરમચંદ ઝવેરીને મહા વદિ દસમના દિવસે પૂ. મુ.
શ્રી. દર્શનવિજયજીએ દીક્ષા આપી. દીક્ષિતનું નામ મુ. શ્રી. જિનભદ્રવિજયજી રાખવામાં
આવ્યું છે.

[૩] હિંગનઘાટમાં તા. ૧૪-૨-૪૨ ના દિવસે પૂ. ઉ. શ્રી. સુખસાગરજીએ અમરાવ-
તીવાળા શેઠ કર્તુરચંદજીને દીક્ષા આપી. દીક્ષિતનું નામ મુ. શ્રી કનકસાગરજી રાખીને
તેમને ઉ. મહાજનના શિષ્ય ખનાવવામાં આવ્યા.

[૪] રતલામમાં તા. ૨૧-૨-૪૧ પૂ. મુ. શ્રી. વલ્લભવિજયજીએ ખાલોદા નિવાસી
ભાઈ રતનલાલજીને દીક્ષા આપી. દીક્ષિતનું નામ મુ. શ્રી. ભક્તિવિજયજી રાખવામાં આવ્યું.

ગણિપદ—

ચાંદરાઈમાં માહ સુદિ પાંચમે પૂ. પં. શ્રી. હિમ્મતવિમળજી ગણિપદે પૂ. મુ. શ્રી
શાંતિવિમળજીને ગણિપદ આપ્યું.

કાળવર્મ—

પૂ. પ્ર. શ્રી. ચંદ્રવિજયજી મહાજનના શિષ્ય પૂ. મુ. શ્રી સૂરોદયવિજયજી બાંધણીમાં
કાળવર્મ પામ્યા.